

W

vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 39 25 september 1971
Redactie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel, tel. 02/12.51.60, prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

kijkt uit uw ogen, mensen van vlaanderen !

Met hun spiegelgevechten willen de regeringspartijen (CVP en BSP) U slechts doen vergeten dat zij SAMEN verantwoordelijk zijn voor het knoeiwerk der laatste jaren. In het voorjaar kwamen zowat alle geledingen van de bevolking protesterend op straat. De levensduurte neemt toe zoals nooit tevoren en werkloosheid dreigt. Iedereen vraagt zich beklemd af : komen na de « vette » wel-

dra de magere jaren. Maar de regering verkoos haar tijd te verdoen aan een Waalse grondwet die als voornaamste doel heeft de Vlaamse meerderheid in dit land nog voor vele jaren in een minderheidspositie vast te spijkeren. Met de inkomsten uit de hoogconjunctuur speelde zij ondertussen sinterklaas ten gunste van Wallonië. Te Brussel willigde zij de meest brutale eisen van de franstalige imperialisten in. Om de kroon op haar anti-Vlaamse werk te zetten wil zij de luid schreeuwende Luikenars nog eens zes Vlaamse gemeenten kado doen.

En wat deed deze regering tegen de ergerlijke vervuiling van ons leefmilieu ? Zij vaardigde een besluit uit waarbij het voortaan verboden is haagscheersel in open lucht te verbranden ! Ze konden een tijdlang met handige streken-op-zijn-Eyskens de mensen aan het lijntje houden, maar de heren voelen nu dat het uur van de waarheid snel nadert. Hun vrees is groot. Vandaar hun neiging op de vlucht te slaan vóór de gevolgen van hun politiek iedereen de ogen uitsteken.

Suspens in de Wetstraat. Straks komt de kabinetsraad bijeen. Er kunnen brokken gemaakt worden, zegt men. Iedereen vraagt zich af wat het met de regering wordt : doet zij haar normale termijn uit, of slaat zij op de vlucht nu de moeilijkheden zich dreigen op te stapelen ?

De Waalse BSP-voorzitter Leburton wil er gedaan mee maken. Hij staat te trappelen van ongeduld om zijn wensdroom te kunnen realiseren : eerste-minister worden van de volgende rege-

gewesten, de verdeling van de streekkredieten en dies meer. Daar ziet men ook, zoals trouwens ook bij de socialisten, met gefronste wenkbrauwen hoe de economische en budgettaire onweerswolken zich samenvakken. Een snel stijgende levensduurte, toenemende werkloosheid, geruchten over 'n drastische belastingsverhoging, 't ziet er allemaal niet zo lekker uit voor de zelfverzekerde kwakzalvers uit deze « grote coalitie ». Krekel Eyskens heeft drie zomers lang zijn handig-

de schrik voor de kiezer

ring. Hij zegt de CVP beu te zijn, maar waar zal hij zijn meerderheid halen? De PVV-PLP kan die nu al niet leveren en alles wijst erop dat die partij klappen mag verwachten bij de komende verkiezingen. En wie zegt dat de socialisten ook niet zullen verliezen ? Wij hebben zo de indruk dat Leburton een beetje « cavalier seul » speelt, en dat andere BSP-bonzen méér verwachten van een voortzetting van de coalitie al was het maar om de CVP te doen dansen als een kat op een heet zinken dak.

Het is duidelijk dat de meeste voorstanders van een « vlug en schoon heengaan » van de regering-Eyskens precies in CVP-rangen te vinden zijn. Daar vreest men als de pest het gehakketak dat te verwachten is — zo dicht bij nieuwe verkiezingen — rond het Voerontwerp, de afbakening van de

heids-liedjes gezongen, maar nu staat de winter voor de deur...

Wij moeten ons geen illusies maken : wat de heren misschien niet zullen durven doen nog vóór de verkiezingen, zullen zij wél doen onmiddellijk erna wanneer ze zich weer voor jaren veilig voelen in hun zetel. Tenzij de kiezer een dikke streep zet door hun partijdige berekeningen en hen een gevoelige bolwassing bezorgt. De Vlaamse kiezer weze er zich goed van bewust : hij kan de huidige anti-Vlaamse trend in de gevoerde regeringspolitiek slechts wijzigen door 'n duidelijke afstraffing van de mooi-pratende alchemisten uit Eyskens' ploeg. Als hij helpt de Volksunie duidelijk te versterken, dan zal elk een precies weten wat hij wil.

Paul Martens

wordt de bsp nog waalser ?

Op 13 september publiceerde het socialistisch Partijbureau een communiqué dat opschudding verwekte. Daarin werd gezegd dat de vestigingsplaats van de cultuurraden dient gezien in een « context » waarvan o.a. deel uitmaken het probleem van de Voer, art. 107 quater, de ontwikkelingszones en het vraagstuk van de economische expansie. Het gaat hier blijkbaar om een nieuwe globalisatie. Van Eynde probeerde dat wel te ontkennen, maar het socialistisch weekblad « Germinal » gaf in zijn argeloosheid toe dat het om globalisatie ging.

In dit globale pakket zit één Vlaamse eis : de (uitgehohde) cultuurautoriteit. De andere problemen zijn Waalse eisen : de overheveling van de Voer, de bevoordeling van de Waalse economie met Vlaamse gelden, de vestiging van de gewestelijke raden met het gevaar van een federalisme met drie. Deze grove Waalse zet kan verwondering wekken door zijn aanmatiging en zijn lef, vermits de Walen veel meer te eisen dan te bieden hebben.

het « unitarisme » van leburton

Al deze eisen werden echter in de Kamer gesteld, in een tartende rede van Leburton, mede-voorzitter van de BSP. Leburton blijft hiermee trouw aan zijn wallingantische opvattingen die hij in 1967 op het Waalse congres te Verviers verdedigde. Hij ontraadde toen het federalisme als strijdig met de Waalse belangen. Hij betoogde dat door de veroudering van de Waalse bevolking Wallonië alleen, niet kon opkomen voor de eigen sociale voorzieningen.

Verder dat Wallonië zijn economische problemen niet kon oplossen met eigen spaargelden en belastingen. Hij waarschuwde er de Walen voor, de toevoer niet af te snijden van de middelen, die hun doeleinden moeten dienen. Hij zei dat de Walen voor hun sociale en economische problemen een beroep moeten doen op de nationale solidariteit. In duidelijke taal betekent zulks dat de Walen de centen van de Vlamingen moeten opvorderen. En de Vlaamse centen vloeien inderdaad rijkelijk weg. Op het jongste Volksunie-congres werd voorgerekend dat jaar-

lijks ca. 10 miljard sociale bijdragen naar Wallonië afvloeien. Langs de regionale economische kredieten belanden aanzienlijke Vlaamse gelden in de Waalse economie. Leburton die bekend staat voor een unitarist, is geen belgicist, maar een wallingant die langs het kanaal van de Belgische eenheidsstaat de Waalse belangen dient.

waalse en « vlaamse » socialisten

Het is verbijsterend dat de Vlaamse socialisten deze politiek steunen. De Vlaamse socialisten zijn ermee akkoord dat de Voer uit Limburg wordt ge-

(lees door blz. 3)

In de loop van de komende maanden zal onze publiciteitsdienst een extra - inspanning leveren voor de werving van een miljoen toekomstige publiciteit. U kan ons daarbij doelmatig helpen door het overmaken van adressen van eventuele kandidaat-adverteerders. Ziet U daartoe de kans, verwittigt dan dadelijk onze publiciteitsdienst : Hof ter Schrieklaan 33 te Berchem-Antwerpen (2600). Tel. tijdens de kantooruren : 03/30.48.99 en na de kantooruren : 03/30.75.89. Mogen wij op uw aller medewerking rekenen?

RED DE VOERSTREEK

betoging 13 november te hasselt

wij en gij

onregelmatigheden te diest

In verband met de hertelling van de stemmen van de verkiezingen te Diest, is er wel een en ander te vertellen.

Zoals via de pers werd aangekondigd, behaalde de PVV dan toch de volstrekte meerderheid. Wij durven ons echter de vraag stellen of dit inderdaad zo is. De Volksunie kan in deze zaak heel neutraal spreken, omdat zij de veroverde zetel behoudt en geen stemmen moet afgeven na de hertelling.

Na de telling te Diest bleven de stembussen gedurende twee dagen zonder toezicht staan in de trouwzaal van het Diestse stadhuis. Deze zaal was zelfs niet gesloten! Na twee dagen werd aan twee gemeentewerklieden opdracht gegeven de bussen te openen. Deze twee hebben zonder enig toezicht dit werkje opgeknapt! Dat hebben zij zelf verklaard. Toen zij de bus van bureel 4 openden vonden zij een warboel van stembrieven, waar deze normaal in verzegelde pakjes moesten gebundeld zijn. Nu lagen ongedigede blanco's en andere stemmen zomaar onder elkaar. De gemeentewerklieden hebben de brieven dan zelf moeten samenbinden. Vervolgens werden de brieven met een politiewagen naar het station gevoerd vanwaar ze met de trein naar Brussel werden gezonden.

Bij de hertelling werd vastgesteld, dat juist uit de pakken van het beruchte bureel vier, dat onder toezicht stond van de liberale notaris Grootjans, de stemmen werden gehaald, die aan de BSP, één zetel ontamen ten voordele van de PVV.

Wij kunnen niet aanvaarden, dat men 46 stemmen zomaar over het hoofd ziet in een telbureau, waar elke partij zijn

getuigen heeft en waar een notaris fungeert als voorzitter. Daarbij komt dan nog eens, dat de bijzitters in datzelfde bureel 4 de eed niet aflegden, zoals voorgeschreven door de wet.

Na al deze onregelmatigheden, wordt ons vermoeden nog aangewakkerd dat er veel niet klopt en dat er ergens geweldig gefoefeld werd.

De zaak Diest is nog niet uitgepraat. De komende maanden zullen, ons inziens, nog veel verrassingen baren. Indien de verkiezingen te Diest nu toch geldig worden verklaard zal er een bestuur zetelen, dat verkozen werd door slechts 46 % van de bevolking.

W.S. te Molenstede

voerstreek

Nooit was de Vlaamse bewustwording zo groot en de gelijkberechtiging zo dichtbij, en nu worden wij door eigen leiders schandelijk bedrogen en miskend. De ware volksbelangen worden weer opgeofferd voor persoonlijke en partijpolitieke belangen! Het is haast ongelooflijk dat Vlaamse ministers voorstellen de Vlaamse Voerstreek aan Wallonië te schenken!

Alle maatregelen en wetten die er enkele jaren geleden kwamen om de Vlaamse jeugd en het Vlaamse land te beschermen werden niet toegepast, opnieuw uitgehold of afgeschafst en tenslotte nog van allerlei extra-grendels voorzien! Weer krijgt de franskiljonse klik de vroegere officiële steun terug en ook haar organisatie...

Zelfs de « definitieve » taalgrens van 1961 wil men weer wijzigen op franskiljonse aanvraag! De 95 % Vlaamse bevolking van de Voerstreek zou eerst « tweetalig »? en dan Waals worden... Deze ontegensprekelijke Vlaamse dorpen aan Wallonië beloven « om bedaring te brengen » is het Vlaams karakter van de Voerbewoners miskennen. Het is daarenboven politieke zelf-

moord voor die Vlaamse volksvertegenwoordigers en senatoren die « de opgelegde verfransing » zouden helpen goedkeuren en verwezenlijken.

Tijdens de vroegere honderdjarige indeling bij Luik was die verfransing onmogelijk! Zelfs de Walen erkenden het Vlaams karakter en lieten alles sinds 1932 afhandelen door de administratieve diensten van Tongeren en stemden tenslotte in 1962 bijna eenparig voor hun definitieve indeling bij het Vlaamse land!

De Voerstreek is Vlaams en behoort dus uitsluitend tot het nederlandsstalig gewest. Vooral onze eigen Vlaamse ministers en verkozenen zouden hiervan moeten overtuigd worden.

B.J. te Moelingen

Red de Voerstreek

vlaams en katoliek...

Verleden jaar werd in de Capucijnenkerk van de Marollenwijk een congres ingericht door Harvey Cox, een protestants theoloog. Anarchisten deden dit congres echter ontwaarden in een woelige happening met negro spirituals, gehuil, gedans en orgelgeraas...

Over deze « culturele » gebeurtenis verscheen onlangs een fotoalbum met als titel « Society in Conflict ». De tekst is in het Frans en in het Engels, volgens de bekende formule « Pour les Flamands la même chose ».

Welnu, de vóórpagina vermeldt met trots de prominenten die het boek hebben gepatroniseerd. En weet U wiens naam daar prijkt? Die van

Théo Lefèvre, ministre de la recherche scientifique.

Vlaams en katholiek zoals U weet.

H.V. te Brussel

zolang

Van Haverbeke in « De Nieuwe Gids » vindt het niet goed dat er kranten waren die over de gemeenschapsproblemen schreven. Aan de frank moesten zij hun geleuter wijden, afleidingsmaneuver tot op de draad versleten. De frank is in goede handen? In tegenstelling met de wenkbrouwen van het Lilleputterke gaat onze frank steeds omlaag, en zo verliest hij rond de 4 % van zijn koopkracht.

Hier in dit landje hebben de vroege middeleeuwen ver van afgedaan. Zolang wij bij Sabena wel de toiletten uit de vliegtuigen mogen leeghalen en niet veel anders (toestand die hier te lande als normaal en vanzelfsprekend wordt aanzien voor de Vlamingen en overal wordt toegepast) zolang Van Haverbeke, zal er moeten over de Vlaamse gemeenschap gesproken en geschreven worden. Tot nu toe hebben de palabers tussen de zgn. frankofonen en de Vlaamse « doeners » tot enig doel gehad, te peilen hoe ver dat zij te ver mochten gaan in het verknechten, het geestelijk verkrachten, en vooral het economisch plunderen van het gekoloniseerde Vlaanderen. En als het dan toch over de frank moet gaan, heren journalisten, vertel eens aan Honoré Gepluimd dat zijn frank en de frank van miljardairs twee verschillende franken zijn. De laatste duikt onder, komt terug boven, vlucht, wordt gerepareerd, verandert in puur goud enz. een lepe frank. Honoré's frank is gedoemd een frankske te worden.

Maar wanneer, Honoré's gaat uw frank vallen?

M.C. te Tervuren

koninklijke vlaamse opera

KVO-programma dat door directeur Renaat Verbruggen aan de pers werd voorgesteld, is prestigieus en con amore geselecteerd. Hopelijk zal het ook een brio ten tonele gebracht worden.

Inmiddels greep de openingsvoorstelling plaats met in de lijn der traditie Vlaams werk: August Bayens' Coriolanus en Winternachtsdroom van De Boeck. We moeten onmiddellijk zeggen, dat we slechts zelden zulke barslechte produkties in de KVO hebben meegemaakt.

We hebben ons, na deze beide spektakels ondergaan te hebben, de vraag gesteld, of het wel zin heeft zich te pas en te onpas te beroepen op de geest en tradities naar Benoit, als men tegelijk maar nu eens letterlijk alles in het werk stelt om het werk van onze Vlaamse komponisten belachelijk te maken... Het is toch duidelijk dat wil men eigen auteurs en komponisten opvoeren alle voorwaarden aanwezig moeten zijn op artistiek, technisch en financieel vlak om een maximaal aantal kansen op sukses te waarborgen. Wie dit niet inziet, kome liefst niet aandraven met Benoit en andere « Vlaamse » motieven. Deze motieven zijn enkel valabel als ze gedragen worden door het heilige verlangen het muziekdramatisch teater in Vlaanderen op te tillen boven de boergeoisinertie waarin het reeds jaren sluimert en waar enkel aan te ontsnappen valt, door over alle stedelijk chauvinisme heen, te komen voor de oprichting van één Nationale Vlaamse Opera.

Ray De Bouvre

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

SUCCES KLEDING MEYERS

KWALITEITSKLEDING AAN FABRIEKSPRIJZEN

Beste lezer, deze 1.000 F krijgt U zo cadeau !

...Wij hebben reeds lang op de gelegenheid gewacht om voor U eens iets speciaals te doen ! Betreffende de aankoop van een HERENKOSTUUM ligt een unieke kans nu te grijpen. Wij beschikken momenteel over een enorme keuze in allernieuwste herenkostuimen die ruim 1500 stuks omvat in 33 verschillende maten. Juist nu willen wij de lezers van « Wij » eens de buitenkans gunnen om een exclusief kwaliteitskostuum tegen een minimumprijs te kunnen kopen.

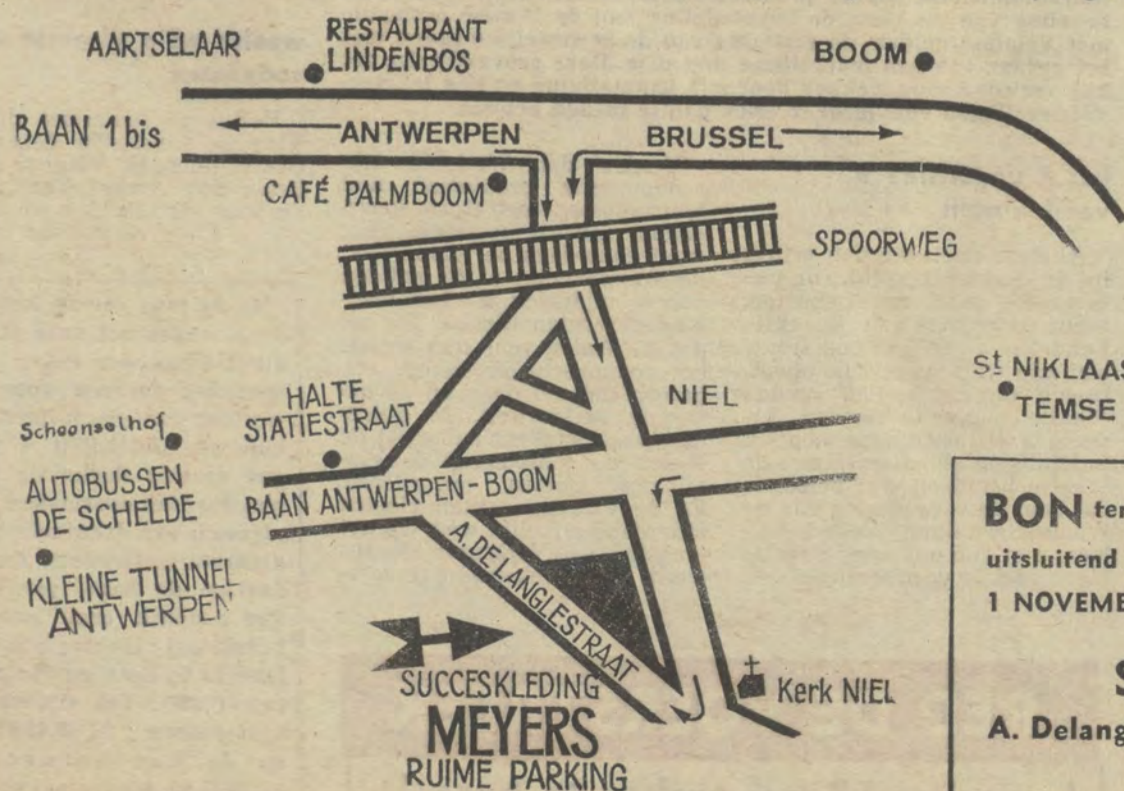
Dank zij onderstaande « SUPER BON » kunt U dit verwezenlijken. Deze bon dient ABSOLUUT meegebracht te worden en het is vanzelfsprekend dat Uw korting van 20 %, die U bij ons op al Uw Dames- Heren- en kinderkleding geniet, in dit geval niet van toepassing is.

Wanneer U berekent dat U een luxe kostuum van bijvoorbeeld 3750 fr. NU slechts 2750 fr. betaalt, betekent deze aanbieding voor U een echte bron van BESPARINGEN.

Wij hopen dan ook dat U van deze unieke kans gaat profiteren en verwachten U vóór 15 oktober in onze zaak

U oprecht dankend voor het vertrouwen dat U in « SUCCES KLEDING » stelt, verblijven wij.

Met bijzondere hoogachting en vriendelijke groeten.

R. MEYERS

Eigenaar - Directeur

Voor WIJ-lezers kwaliteitskleding tegen fabrieksprijzen

BON ter waarde van uitsluitend geldig tot 1 NOVEMBER 1971

1000 F

bij aankoop van een HERENKOSTUUM voorbehouden aan de lezers van « WIJ »

Succes Kleding MEYERS

A. Delanglestraat 4/10 — NIEL — Tel. 78.11.44 - 78.35.39
KOSTUUMMATEN VAN 44 TOT 60,5

Wij hebben niet de gewoonte te reageren op de vele demagogische onzin die geregeld in « Volksgazet » gepuïld wordt. Maar op het « pleidooi voor de Brusselaar » dat illustere Rik Lenaerts enkele tijd geleden in het BSP-organon hield, past toch enige repliek. Lenaerts wil het waarpel doen voorkomen alsof het de socialisten zijn geweest die te Brussel de « ware Vlaamse strijd hebben gevoerd ». Stel je voor !

het anderlechtse « voorbeeld »...

In zijn artikel meent Lenaerts de hoofdvogel te hebben afgeschoten met de vraag : « Waar waren de vliegende Blauwvoeten van vandaag... toen onmiddellijk na de eerste wereldoorlog de socialistische in Anderlecht een net van nederlandsstalig onderwijs aanlegden, dat kon gelden als voorbeeld voor vele Vlaamse gemeenten ? ». Ja, waar waren die Blauwvoeters van vandaag, meer dan vijftig jaar geleden ? Vermoedelijk zaten zij nog in hun bloemkool, of misschien, om de h. Lenaerts plezier te doen, in een rode kool !

En de kameraden-lezers-van-Volksgazet nu maar geloven dat het met de Vlaamse scholen te Anderlecht dik in orde is ! Tot stichting van de h. Lenaerts en van al diegenen die door zijn klakkeloze bewering op een dwaalspoor zijn gebracht, laten wij hier enkele uittreksels volgen uit een verslag (in het Frans natuurlijk) van de Vlaamse socialistische directeur van het onderwijs van Anderlecht, dd. 5 juli 1932, aan de Vlaamse socialistische schepen van onderwijs Melckmans :

« De Anderlechtse bevolking bestaat uit méér Vlamingen dan franssprekenden (telling van 1932 : 39 % franssprekenden, waaronder natuurlijk veel Vlamingen !), maar in het lager onderwijs zijn er slechts 77 Vlaamse klassen tegenover 124 Franse. De toestand is vooral abnormaal in de meisjesscholen, zo bij voorbeeld :

4e graad — jongens : 6 Franse en 7 Vlaamse klassen, meisjes ; 5 Franse en slechts 1 Vlaamse klas.

» Op te merken valt dat van twee kinderen van hetzelfde gezin vaak de jongen in de Vlaamse en het meisje in de Franse klas zitten. Een van de redenen van dit abnormale feit is dat veel onderwijzers maar weinig onderwijzeressen Vlaams zijn ».

...en de gevolgen ervan

Tot daar de hoofdlijnen van het verslag, waaruit dus blijkt dat het met de toestand van het Nederlands te Anderlecht niet zo voorbeeldig gesteld was als de h. Lenaerts zijn lezers wel wil doen geloven. En in een daarbij gevoegde nota aan de gemeenteraad stelt schepen Melckmans vast dat « de pedagogische beginselen eisen dat in de tweetalige gemeenten het eerste lager onderwijs in de moedertaal moet gegeven worden, en dat de oprichting van Vlaamse klassen geboden is in de lagere en bewaarscholen, waar de noodzaak daarvan zich doet gevoelen ».

Wat er van dit advies geworden is, toen na de Vlaming Melckmans Nederlandskundige schepenen (o.m. de socialisten Drapier en Marius Renard) met de zorg voor de Vlaamse klassen werden belast, laat zich licht raden : ná de tweede wereldoorlog zaten nog 36 % kin-

wiens brood men eet, diens woord men spreekt !

deren in de Vlaamse klassen te Anderlecht, en voor een paar jaar nog amper 20 %. Wij kunnen dan ook de h. Lenaerts de tegenvraag stellen : wat hebben de Anderlechtse socialistische met dat zogezegde voorbeeldige Vlaams onderwijsnet gedaan ? En hebben de Anderlechtse socialistische niet, samen met de aartsreactionairen van het anti-volkse franskiljonisme, de vrijheid van het gezinshoofd helpen wederinvoeren waardoor, de kleine Vlaamse man, wier natuurlijke verdedigers zij zouden moeten zijn, opnieuw overgeleverd wordt aan een middeleeuwse sociaaleconomische maar ook politiekadministratieve druk ? De socialistische hand in hand met de liberale en katholieke kapitalisten !

En vermits we het nu toch hebben over de toestand van het Nederlandstalig onderwijs in een gemeente die de h. Lenaerts en ons zelf nauw aan het hart ligt, kunnen wij hier nog enkele bijzonderheden vermelden waaruit blijkt hoe geringschattend het Nederlandstalig onderwijs daar steeds bejegend werd. Op de jaarlijkse vergaderingen van het onderwijzend personeel werd door de verschillende schepenen van onderwijs nooit één woord Nederlands gesproken, hoewel de personeelsleden voor de grote meerderheid Vlamingen waren. Op officiële plechtigheden, zoals bv. prijsuitdelingen, in gemengde scholen met Vlaamse en Franse klassen werd van overheidswege ooit één woord Nederlands gesproken, hoewel de meeste ouders Nederlandstaligen waren. En pas waren in mei 1940 de Duitsers de hoofdstad binnengerukt, of de Waalse socialistische burgemeester Marius Renard verklaarde : « Nu zal er moeten voor gezorgd worden, dat de taalwetten toegepast worden », en het duurde inderdaad niet lang of overal werden in de scholen onder de ééntalige Franse berichten en opschriften Nederlandse vertalingen aangebracht.

his masters voice

Om nu tot het artikel van Rik Lenaerts terug te komen, het potje van de « vrijheid van het gezinshoofd » laat hij voorzichtigshalve gedekt. Staat hij aan de zijde van het socialistische Vermeylenfonds en van de Jong-Socialisten, voor wie « de vrijheid van het gezinshoofd inhoudt dat de Vlaamse jeugd te Brussel opnieuw onder sociale druk verfranst wordt », maar durft hij het niet te schrijven uit schrik voor zijn baas die nu ook, niettegenstaande zijn gebries van vóór een paar jaar, zich vóór die vrijheid heeft uitgesproken ?

Het doet wel potsierlijk aan Lenaerts een vermanende vinger te zien opsteken tegen « sommigen die menen dat het ogenblik gekomen is om de regering Eyskens nieuwe moeilijkheden te zoeken ». En met plechtig ernst voegt hij er aan toe : « Wat wil men, elkeen verdedigt zijn boterham zoals hij kan ».

Is me dat een bekentenis ! Rik Lenaerts weet inderdaad daarvan mee te spreken. Hij heeft ook zijn boterham te verdedigen, en hij doet het op een wijze die zijn baas in de Somersstraat ongetwijfeld welgevallig moet zijn. Goed zo, Rik, en doe zo voort !

m.v.d.b.

bsp: waalse partij?

(vervolg van blz 1)

licht, al hebben zij eenparig de overheveling naar Limburg gestemd. Zij zijn niet bereid het op te nemen voor het behoud van deze Vlaamse streek in Vlaanderen ; omdat zij blijkbaar de verdediging van grondgebied een nationalistische strijd vinden, waarvoor zij als internationalisten gruwen. Wijlen Spinoy zei dat hij niet vocht voor enkele boerderijen.

Maar de Waalse socialisten op hun congres te Verviers bevestigden eenparig hun onwankelbare gehechtheid aan deze Waalse (sic) gemeenten. Dat was geen verdediging van eigen grond, maar gebiedsroof.

Wijlen de linkse socialist Renard verklaarde dat hij eerst Waal was en dan socialist. En hij had nog gelijk ook. De ethnische verscheidenheid is een natuurlijk gegeven. De eigen gemeenschap is het natuurlijk milieu dat de enkeling de voorwaarden biedt tot optimale ontplooiing. De band met deze gemeenschap is een natuurlijke binding, die de internationale solidariteit niet uitsluit. Deze solidariteit kan niet gebaseerd zijn op de klasse of de gehechtheid aan een ideologie, omdat deze basis niet algemeen menselijk is. De echte basis voor de internationale solidariteit, moet het besef zijn tot de menselijke soort te behoren, het nationaal bewustzijn is het be-

sef tot een variëteit van deze soort te behoren, deze beide begrippen sluiten elkaar niet uit, zij zijn integendeel complementair. De verdediging van de gemeenschapswaarden is niet in strijd met de ethiek of de internationale solidariteit. Een van deze waarden is de onschendbaarheid van het grondgebied. Het is een aberratie bij de Vlaamse socialisten wanneer zij weigeren dit grondgebied te verdedigen tegen een aanval van de Waalse socialisten. De buitenlandse socialist en zelfs communisten verdedigen de rechten van de eigen gemeenschap. De Britse socialist komen zelfs op voor de nationale solidariteit.

socialisten, of onderworpenen ?

Maar zelfs bij de verdediging van de specifieke arbeidsbelangen nl. de werkverschaffing blijven de Vlaamse socialisten in gebreke. Waarom zijn zij ermee akkoord dat de verdeling van de regionale economische expansiekredieten paritair gebeurt, terwijl de behoeften aan nieuwe werkgelegenheden in Vlaanderen veel hoger liggen ? Volgens betrouwbare prognoses zullen er in Vlaanderen in 1975 ca. 240.000 arbeidsplaatsen te weinig zijn, in Wallonië slechts 80.000. Volgens de laatst gepubliceerde

statistieken ligt het uurloon in de industrie in Vlaanderen ca. 4 fr. lager dan in Wallonië. Er is minder werkgelegenheid in Vlaanderen, en diegenen die er werk vinden worden er minder betaald. Hier gaat het niet om de grond, maar om het brood van de arbeiders, wier belangen de Vlaamse socialisten voorvechten te verdedigen.

Toen Leburton het losmaken van de Voer uit Limburg vorderde was Van Eynde hiermee akkoord, omdat het in de regeringsverklaring stond. Waarom vorderde Van Eynde, de Vlaamse mede-voorzitter, geen verhoogde regionale expansiekredieten, dat staat ook in de regeringsverklaring. En dat is dan geen imperialistische territoriale eis, zoals van Leburton, maar een arbeidersbelang.

Wat schort er aan de Vlaamse socialist dat zij onderworpen zijn aan hun Waalse partijgenoten ? Zij kunnen niet eens een Waals overwicht inroepen : in de Kamer zijn 30 Franstalige socialist en 29 Vlamingen. De houding van de Vlaamse socialist is beschamend.

Met de tandem Leburton-Van Eynde gaat de BSP nog méér de Waalse richting uit ; Van Eynde mag wel trappen, maar sturen dat doet Leburton.

r. mattheyssens, volksvertegenwoordiger.

Zo ziet het Nederlandse dagblad « Het Vrije Volk » de hooggeroemde « vooruitgang » van onze technische en chemische beschaving.

oostkantons zijn waalse voorgedij beu

Voor wie het politiek leven in de Oostkantons volgt komt de verklaring van de duitstalige burgemeester niet als een grote verrassing voor. Dat ze voor hun kultuurautonomie liever het voorontwerp Tindemans kiezen dan dat van Dehousse ligt in de lijn van de ontwikkeling.

De Oostkantons beseffen van langsom meer de dreiging van de Franstaligen met kolonisering en verfransing. Daartegen zoeken zij steun bij de Vlamingen, die met hen Duits kunnen praten en die hun niet willen koloniseren.

Het voorontwerp voor kultuurautonomie van Dehousse wil de Oostkantons een kultuurraad opdringen gekozen te Brussel door het parlement. Met Tindemans willen de Oostkantons die leden van de kultuurraad zelf rechtstreeks verkiezen.

Het gehuil van de duitstalige kollaborateurs van de franstalige imperialisten, « Grenz Echo », tegen de burgemeesters van de duitstalige gemeenten spreekt boekdelen.

Dat de duitstalige burgemeesters anderzijds durven zeggen, wat wij al jaren zeggen, dat zij de enige democratische verkozenen zijn van de Duitstaligen, klinkt eveneens als een bevrijding. Inderdaad, de PLP-senator Louis (Sankt Vith), wordt verkozen door de franstalige PLP-provincieraadsleden van Luik. De heren Schijns (Kelmis) en Baltus (Aubel), onderscheidelijk PSC-volksver-

tegenwoordiger en -senator, staan op de Waalse PSC-lijst van Verviers en moeten eerst door de Walen aanvaard worden, eer ze een zetel krijgen. Krijgen slechts een zetel, zij die bereid zijn handlanger te spelen van de verfransing.

De Walen zijn graag bereid iemand daarvoor een zetel te schenken.

De jongste gemeenteraadsverkiezingen te Sankt Vith en te Eupen duiden al de kentering aan. Te Eupen haalde een onafhankelijke groep 10 zetels tegen 3 voor de PSC en 2 voor de PSB, beide laatste niet afkeurig van verfransing. Het Eifel-

gebied, kanton Sankt Vith, het minst door verfransing aangetaast geeft de toon aan meer dan het kanton Eupen, dat echter volgt.

Dat de Oostkantons voor de eerste maal het los van Luik vertolken en een eigen statuut vragen rechtstreeks afhankelijk van de minister van Binnenlandse Zaken, klinkt als een bevrijdende kreet.

Een afzonderlijke provincie voor dit gebied is de enige oplossing. Twee jaar geleden diende de VU-senaatsfractie reeds zulk wetoorstel in.

De Duitstaligen durven eindelijk zeggen wat ze denken. Het is een democratische overwinning.

Dat alle franstalige hellehonden van het aneksionisme, de kolonisering en de verfransing nu huilen is eveneens goed.

De huichelarij wordt zo opgedoekt. Het lelijk imperialistisch gezicht van de francofonen wordt andermaal zichtbaar. Bravo voor de duitstalige burgemeesters !

wim jorissen.

welnu, leo vanackere ?

Te St. Stevens-Woluwe, een Vlaamse gemeente in het Brusselse randgebied, is de CVP heer en meester. Ze behaalde 9 van de 13 zetels, drie andere gingen naar een gecombineerde FDF-lijst en er werd ook een VU-man verkozen n.l. Boudewijn De Waele. Burgemeester werd de CVP'er Paul Van Damme, een dik vriendje van CVP-senator Leo Vanackere die zowat 's burgemeesters rechterarm is. Leo en zijn burgemeester vonden er geen graten in dat de drie FDF-mannen (Feyens, Halleux en Jacobs) hun eed in het Frans aflegden in deze Vlaamse gemeente. Maar zo welwillend wenste Boudewijn De Waele niet te zijn: hij diende klacht in bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. De Nederlandse afdeling van deze Commissie heeft zich nu in zitting van 1 juli jl. uitgesproken. Zij oordeelt terecht dat de eedaflegging in de Franse taal door de 3 FDF-gekozenen in strijd is met de taalwetgeving en bijgevolg nietig. En dus werden de gemeentevervoerd van St. Stevens-Woluwe, de gouverneur van Brabant en de minister van Binnenlandse Zaken verzocht de nietigheid van de eedaflegging en de aanvaarding van de belanghebbenden in hoedanigheid van gemeenteraadslid vast te stellen en de vernietiging van alle daarmee strijdige beslissingen te vervolgen. De vraag is maar of deze achtbare wetsdienaren dit ook zullen doen.

wordt soens gedwongen ?

Te St. Stevens-Woluwe bleek dus nog maar eens dat een CVP'er nog lang geen Soens is. Inmiddels weef onze vijfde kolonne op het provinciaal gouvernement van Brabant te melden dat daar een tekst zou klaarliggen tegen de burgemeester van Strombeek-Bever. Zoals vroeger gemeld oordeelde een oubollige Raad van State dat Soens de fameuze wet van 1894, waarmee de Waalse minister van Binnenlandse Zaken zo graag schermt, wel degelijk nog moet toevoeren. Wij zijn erg benieuwd of de heren het werkelijk zullen aandurven om Soens te dwingen de Franse eden van de Strombeekse

FDF-ers te erkennen. Maar wellicht past het allemaal goed in het socialistische spelletje om de Vlaamse CVP in de komende weken nog eens extra de communautaire duvel aan te doen. Wait and see.

1000 maal 1000

gierige hollanders...

Er circuleren hier bij ons ontelbare « moppen » over onze Noorderburen, die daar in stevast als super-zuinige krententellers worden afgeschilderd. Maar die zuinige Kezen verbazen ons toch altijd weer door hun... gulhartigheid. Zo haalde de gekende Willem Duys via een TV-liefdadigheidsactie zopas nog 200 miljoen uit de vrije zakken van die « gierige » Hollanders ten bate van de gehandicapten in de Derde Wereld, en dat in amper zes uren tijd. In Vlaanderen haalde men tijdens de laatste Boemerang-kampanje in vier weken tijds amper 24 miljoen bij mekaar voor gehandicapten uit eigen land... Nu moet je weten dat in Nederland amper drie maanden voordien nog eens 300 miljoen bijeengehaald was voor de Bengaalse vluchtelingen. Er zijn zo van die verhalen die al lang niet meer met de werkelijkheid stroken blijkbaar...

geen pitch te kallo

Op een parlementaire vraag van onze volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters (St. Niklaas) antwoordde de minister van Economische Zaken dat de N.V. EBES onlangs de beslissing nam het voedingsplan van de centrale te Kallo zodanig te wijzigen dat geen pitch meer zal worden gebruikt. Oorspronkelijk was dit wel de bedoeling. Toen de centrale in 1971 begon te werken was voorzien dat de voeding van de twee groepen zou gebeuren op basis van stookolie, pitch en gas. Aktief verzet tegen de milieuverontreinigers heeft dus wel degelijk zin! Inmiddels blijft het opletten gebieden voor het doen en laten van elektriciteitscentrales. Zelfs zonder pitch zijn het indrukkende voortbrengers van SO₂.

bsp-lucht- verpesters

In sommige van hun publicaties willen de socialistten het doen voorkomen alsof zij de bestrijders van de luchtverontreiniging zijn. De burgemeesters van steden waar men af te rekenen heeft met vuile lucht verschuilen zich graag achter de Bestendige Deputaties en achter de regering. Nu zitten de socialisten in elk van de Bestendige Deputaties van de vier Vlaamse provincies en ook in de regering, waar hun partijgenoot Namèche de lamledige minister van Volksgezondheid is. Was het bovendien niet de ex-vice-premier en ex-minister van Economische Zaken Leburton (huidig BSP-voorzitter) die het geheim pitch-akkoord met Chevron te Féluys afslot en dat de oorzaak is van alle vuile lucht-ellende in de Vlaamse Ardennen? Is het de socialistische minister Cools niet die op de Limburgse grens, te Klein-Ternaaien, het nieuwe pekproject uitdokterde? Straks zullen de socialisten nog de lef hebben te vertellen dat zij inzake strijd tegen luchtverontreiniging van niemand lessen te ontvangen hebben, zoals zij ook inzake Vlaamse strijd van niemand lessen te ontvangen hebben... Maar tussen hun woorden en hun daden ligt zoals gewoonlijk een hele kloof!

Tijdens de pamflettenactie « red de Voer » vorige zaterdag te Hasselt toonde onze volksvertegenwoordiger E. Raskin zich een virtuoos in het manipuleren van de megafon. Hasselaars die toevallig geen pamflet in handen gestopt kregen, konden de Voer-waarde vernemen via de stentorstem van Evvard. Wie wel degelijk een pamflet in de pollen kreeg dat was Jos Ghysen. Of hij het aandachtig gelezen heeft weten wij niet. Wij hopen in elk geval dat de Voer-aktie hem op het idee heeft gebracht via radio-Hasselt ook zijn duit in het « red de Voer »-zakje te doen. Te bed of niet te bed.

showa 45

Steeds meer buitenlandse ambassades te Brussel beseffen dat België een tweetalig land is en handelen eraan. De diplomatieke vertegenwoordiging van Japan blijkbaar nog niet. Naar aanleiding van het a.s. bezoek van keizer Hiro Hito worden te Brussel verschei-

dene tentoonstellingen en andere kulturele manifestaties ingericht, waarvan de meeste in Passage 44, Kruidtuinlaan. Daarvoor werden eentalig Franse uitnodigingen verstuurd en men staat U koppig enkel in het Frans te woord in de voornoemde Passage. Niet erg beleefd vanwege een volk, dat wel eens het hoffelijkste ter wereld wordt genoemd...

motie

Maandag besprak de VU-Senaatsfractie de moeilijkheden inzake sociale woningbouw.

Ze stelde vast dat naast een omslachtige administratie en te lage premies vooral de te hoge renten bij de leningen remmend werken.

Ze verzette zich tegen de politiek van de minister van Financiën die te hoge rentevoeten in stand houdt en vroeg die rentevoet naar het voorbeeld van Nederland te verlagen.

Het Bestuur van de VU-Senaatsfractie meent dat op die wijze een degelijke politiek van sociale woningbouw weer mogelijk zou worden, en de bouwactiviteit zou toenemen.

Twee dagen na deze motie verlaagde de Nationale Bank het disconto van 6 tot 5,5 % en hief ze de kredietbeperkingen op...

ondoelmatig en onsociaal

Als antwoord op een parlementaire vraag van hem ontving onze Leuvense senator Maurits Van Haegendoren volgende gegevens betreffende het aantal effectieve hospitaalbedden in België (op 1.1.71):

- alle Vlaamse arrondissementen : 28.940
- alle Waalse arrondissementen : 14.201
- Brussel (19 gemeenten) : 5.972.

Hieruit blijkt dat Wallonië enigszins benadeeld is op dit gebied, maar dat in verhouding tot zijn bevolking Brussel bijzonder voordelig is. Meteen is nogmaals het bewijs geleverd hoe ondoelmatig en onsociaal het was aan de « Université Catholique de Louvain » toe te staan een rijkemenskliniek te bouwen in Woluwe. Was het vanuit het standpunt van de Franstalige gemeenschap niet véél beter geweest zo'n kliniek ter verzorging van de gewone man in Wallonië op te richten?

zondag 26 september sportpaleis antwerpen

achtste europeade

Voor de achtste maal zullen jonge mensen uit vrijwel alle landen van Europa (3000 of 150 volks groepen) op een unieke, treffende en boeiende wijze te Antwerpen komen getuigen voor hun Europees samenhorigheidsgevoel. Het gaat, stuk voor stuk, om groepen van internationale roep, die waar zij ook komen de hoogste erelonen mogen opstrijken. Ditmaal echter brengen zij hun pleidooi voor Europa zonder de minste vergoeding, zij reizen zelf op eigen kosten, en betalen bovendien zelf hun programmaboekje en hun kenteken. Koren, volksdansgroepen, korpsen, een bonte mengeling van eigenheden, van talen en tradities, samengebracht onder de reusachtige koepel van het Antwerpse sportpaleis: de rijke Europese verscheidenheid komt op voor een Europese eenheid in verscheidenheid.

De Europeades zijn uitgegroeid tot onzegbaar méér dan een folkloristische manifestatie. De traditie wordt er geschraagd door jonge mannen en vrouwen van vandaag: de traditie als merkteken van de lange keten waaruit zij geboren zijn, de traditie als de éne zijde van het spiegelbeeld. Deze jonge men-

sen zijn hoegenaamd geen dwaze dromers die in het verleden vluchten: zij zien, even duidelijk, de andere zijde van het spiegelbeeld, de toekomst, hun toekomst. Daàrom komen ze, die dag als frisse, levendige, zelfbewuste schakels tussen gisteren en morgen. Daarom komen zij, als elk jaar, en talrijker elk jaar, naar de feesten van Europese broederlijkheid. Zo talrijk zijn ze, dat ze slechts één klein facet zullen uitmaken van het bonte geheel, een héél vluchtig facet. Zij komen als het ware aan-ebben in een ononderbroken deining van klank en ritme: Bretoenen, Provençalen, Elzassers, Engelsen, Dennen, Spanjaarden, Italianen, Oostenrijkers, Rijnlanders, Sileziërs, Beieren, Sienburg-Saksers, Zwitsers, Friezen, Polen, Oekraïners, Serven, Kroaten, Donau-Schwaben, Schotten, Hongaren, Sudeten, Esten, Letten, Sarden... het Europa van de harten! Het Europa van de samenhorigheid, wars van zinledige grenzen en politieke spitvondigheden. Naast het Europa van de politici, van de technici, van de vaak ontmoedigende, soms uitzichtlooslijkende besprekingen en zittingen, naast het Europa van de muntproblematiek, van de duizend-en-

één theoretische en praktische struikelstenen en steentjes: ditmaal het Europa van de méns, van de blijmoedigheid en van het vertrouwen. Het Europa van de diepwortelende kunstbeleving, van de zang, van de dans, van de vele uitingen van het menselijk voelen. Het Europa van het warme contact tussen jeugd en jeugd, tussen geestdrift en geestdrift.

Dat iets dergelijks mogelijk is, in de wereld van vandaag, is een grandioze logenstraffing van de al graag aangehaalde klacht van bepaalde politici, « als zou de Europese mens, de Europese jeugd, onverschillig blijven tegenover de Europese problematiek ». Wanneer meer dan drie duizend jonge mensen spontaan en ongevraagd de tocht naar het vaak zeer verre Antwerpen ondernemen, zonder éniq ander doel dan er op te komen voor hun Europees geloof, dan betekent zulks een verheugend teken aan de wand. De Europeade is vanuit dié gedachte gestart: het is, naast de uitgesproken kulturele, een even uitgesproken politieke gedachte. Idealisme en realisme zijn hier niet langer tegenstellingen, maar elkander aanvullende, elkander schragende begrippen.

Het is, voor wie van schoonheid houdt, of van door jonge adem doordeesemde traditie, maar ook voor wie een beetje moe is van het lange wachten op een opbeurend teken, voor wie verlangt naar een frisse ontroering, voor wie spijs alles toch geloven wil in een menswaardige toekomst, het is voor de mens van vandaag, met z'n vaak troosteloze reeks problemen en moeilijkheden, een goed, een sterkend gevoel te delen in de geest van een Europeade. Het was telkens zo: driemaal te Antwerpen, het was zo te Dortmund, te Valencia, te Marche-en-Famenne het was zo te Herzogen-Aurach. Het zal andermaal zo zijn op 26 september te Antwerpen, eenmaal dat de veertig Italiaanse vendelzwaaiers die de Olympiades te Mexico en te Tokio hebben ingezwaaid, de 8ste Europeade open zwaaien.

Wees erbij!

d.d.

PLAATSBEspreking :

— Vlaamse Volkskunstbeweging, Europeade sekretariaat, Lange Koopstraat 52, Antwerpen, telefoon (03) 33.07.67, 10-18 u.

schaamteloze profiteurs

In verband met geldverduistering en belastingsonduiking vindt te Antwerpen thans een proces plaats over grondverkavelingen in Spanje.

De man die een tiental miljoen verduisterd heeft is een socialist die bij een paar van de jongste gemeenteraadsverkiezingen kandidaat was op de poll van de BSP-Antwerpen. Toch vindt de propere staatsminister Van Eynde middel om van heel die zaak een Volksunieaffaire te maken. Als een socialistisch propagandist geld verduistert dan noemt Van Eynde hem een Volksunieman.

Waarom spreekt de heer Van Eynde toch altijd zo graag over grondspekulatie in Spanje en Italië waar de regeringen die omwille van het toerisme — eerste industrie ginder — aanmoedigen en waarom zwijgt hij zo angstvallig over in België? Is het omdat de socialistische burgemeesters in ons land vrij stelselmatig hand in hand gaan met die grondspeku-

lantent die ze in eigen gemeenten hielpen verkavelen tot heil van hun verkavelingskassen en andere kassen?

Gelijk ze ook in al die gemeenten beste maatjes zijn met de zo versmade « kapitalisten » die mede hun miljoenen-kieskampanjes voor de gemeenteraden betaalden. Ontvangen ze zelfs van deze fabrikanten geen premie per gesindikeerde en gooien ze het met hen niet op akkoordjes zonder inspraak van hun aangesloten leden. En dan die kumuls van hun parlementsliden! Soms twintig en meer!

Welk socialistisch parlementslid moet het stellen met minder dan anderhalf miljoen? Met al hun functies: gemeentelijke, interkommunale, syndikale, parastatale, koöperatieve, commerciële en andere. Zonder al van akkoordjes met grondverkavelaars en fabrikanten te spreken!

Socialisten? Neen, schamteloze profiteurs.

Een beeld uit de oude doos. In 1962-63 stond de anders zo rustige Voerstreek in rep en roer als gevolg van de Waalse agitatie vanuit Luik, waarop dan weer door de Vlamingen met bliksemakties (cfr foto) werd geantwoord. Sinds enkele tijd was de rust in de landelijke Voerstreek weergekeerd. Als het er straks weer woeliger wordt dan zal dit de schuld zijn van eerste-minister Eyskens en de « Vlaamse » pilatussen uit zijn regering. Het toppunt van cynisme is wel dat verzaker Eyskens zijn berucht wetsontwerp-ter-verfransing-van-de-Voerstreek indiende vanuit « een waarachtig verlangen bedaring te brengen »...

het gewaarborgd inkomen

Dezer dagen verschenen de Parlementaire Handelingen van de Senaat van 30 juni jl.

Het verschaft ons de gelegenheid terug te komen op een belangrijke sociale kwestie, die einde juni niet tot haar recht kwam, gezien de drukte rond de grondwetsherziening.

Het betreft het gewaarborgd inkomen dat uitgekeerd wordt aan de bejaarden die buiten het gewone pensioenstelsel vallen of die een zeer gering pensioen toebedeeld krijgen.

Op de agenda stonden toen twee wetsvoorstellen van senator Jorissen. Het ene wilde de verhoging van het basisbedrag van het gewaarborgd inkomen en het andere de afschaffing van het onderzoek naar de bestaansmiddelen bij het toekennen van dit zelfde gewaarborgd inkomen.

Het gewaarborgd inkomen bedraagt thans 40.745 fr. voor gehuwden en 27.136 fr. voor een alleenstaande vertrekkend van de basisbedragen 30.000 fr. voor gehuwden en 20.000 fr. voor alleenstaanden.

Het zijn die basisbedragen die senator Jorissen en de mede-ondertekenaars met 40 % wilden verhoogd zien, onderscheidenlijk van 30.000 fr. tot 42.000 fr. en van 20.000 fr. naar 28.000 fr. Op die wijze zouden de uitgekeerde bedragen thans ongeveer 57.000 fr. en 40.000 fr. bedragen.

Hoewel niemand zal beweren dat dit te veel is en iedereen, zelfs de meerderheid overtuigd is dat dit nog beneden het levensminimum blijft, verwierp de meerderheid dit voorstel.

Het andere voorstel van senator Jorissen en zijn VU-kollega's om het onderzoek naar de bestaansmiddelen hierbij af te schaffen werd eveneens verworpen meerderheid tegen minderheid.

Thans mogen de rechthebbenden op het gewaarborgd inkomen slechts een inkomen hebben van 7.260 fr. voor een alleenstaande en 10.890 fr. voor een gezin. Wie meer inkomen heeft ziet dit afgetrokken van het uitgekeerd bedrag. Slechts pensioentjes onderscheidenlijk beneden 5.433 fr. en 8.149 fr. zijn daarbuiten toegelaten.

Deze voorstellen van senator Jorissen, evenals zijn voorstellen tot verhoging van het pensioen der zelfstandigen en het afschaffen van het onderzoek naar de bestaansmiddelen bij dit pensioen, moeten gezien worden in het raam van een politiek die een behoorlijk basispensioen voor iedereen vooropzet.

Zijn voorstellen, die verworpen werden, werden alle twee tot drie jaar geleden ingediend.

Het jongste partijcongres van de Volksunie heeft die visie nog verruimd, daar waar ze een gewaarborgd inkomen van 85.000 fr. bepaalt.

Deze regering, die zich zo graag een sociale regering noemt, blijft echter een heel eind beneden de VU-voorstellen!

voettocht voor de voer

De nationale raad van de Volksuniejongeren in vergadering bijeen te Brussel op 18 september 1971 protesteert heftig tegen de plannen van de regering om de Voerstreek uit Vlaanderen los te haken.

Om te onderstrepen dat de zaak heel Vlaanderen aangaat, organiseren de Volksuniejongeren tijdens het 1-novemberweekeinde een schakelvoettocht van Oostende tot de Voerstreek.

De Volksuniejongeren beschouwen het ontworpen statuut van de Voeer als een provokatie en een schending van het taalgrensakkoord met alle noodlottige gevolgen van dien.

In geen geval kunnen zij deze schending van het Vlaamse grondgebied aanvaarden en Vlaamse inwoners aan de sociale druk van Franse taal-imperialisten overleveren.

Lamb. Swerts

DE STOERE VOER

A. Preud'homme

Een zij-zand in dalend, in heu-velland, waar waiden zich
 Het volk staat te uerwen naar't kin burg' land; ijn heiden, ijn
 spre-den ten al-len-hant, Waer't hon op d'ak, hore de hantslag
 toe-kumt paan hand in hand. Noek stried, noek de doed, uerup of spot, noek
 slaat en't volk op de deining te wou - von staat: Je stoere
 hoon ver-mo-gen de Voeer te schei den van Loon: " "
 Voeer handt stand. - Je man van de Voeer - is ge-
 krouw slaams en stoer - ijn vanur en ijn keest, - de
 zingen het uit: - Dat Vlaams is hem taal, - Het
 waals voor de Waal - en't volk van de Voeer geen veemden bult.

Armand Preud'homme stuurde ons deze week bovenstaand Voeer-strijdlid dat hij samen met Lambert Swerts zopas maakte.

RED DE VOERSTREEK

betoging 13 november te hasselt

dode en levende ieren

(Argos) Al twee jaar staan de katholieken van Belfast en Londonderry op de barrikades in een guerilla die tot dusver meer dan honderd Ieren en Britse soldaten het leven kostte. Op de begraafplaatsen spreken schrale katholieken kwistig met wijwater; schonkige protestanten à la Paisley lezen er bezwerend voor uit oude bijbels. Wijwater en bijbel geven goeddeels de religieuze oorzaken aan van de Noordierse nachtmerrie. Die term is niet te scherp: tussen 1 en 8 september vluchtten 8000 katholieken naar de Ierse republiek. Fanatieke protestanten staken de brand aan hun woningen, gingen zich in « religieus-zuivere » getto's verschansen, of scheepten in naar Liverpool.

Maar nog andere tegenstellingen verscheuren dit tragisch land: de katholieken (500.000) zijn een soort Dickensiaans lompoproletariaat, terwijl de protestanten (1.500.000) met het leeuwedeel der kapitalistische privileges gaan lopen. Toen het Britse leger twee jaar geleden met 10.000 soldaten kwam aanrukken werden de « jolly good fellows » er als bevrijders begroet. In 1971 staan de « bevrijders » van Harry Puzo (de Britse bevelhebber) tussen twee vuren, moeten ze dekking zoeken voor de « booby traps », de Thompson pistolen van katholieken en protestanten tegelijk. Maar ook dat heeft niets gewijzigd aan de omstandigheid dat de katholieke Noord-Ieren geen politieke macht beschoren is. Alleen in de sektor « werkloosheid » zijn de « Papen » in de meerderheid. Nog altijd staat bij aanwervingen de vraag vooraan naar de konfessionele school van de kandidaat. Alleen via 'n protestantse komt men in de sleutelposities te Belfast terecht. Naast zijn negentiende eeuwse straatbeeld heeft de Noordierse hoofdstad niet veel te bieden: het groteske spektakel van religieus fanatisme en een samenleving die in zijn onderlaag nog zwaar aan pauperisme laboreert. Uit die onderlaag van een volk dat eeuwenlang aan perfectie uitbuiting bloot stond werd zowat een halve eeuw geleden een zekere Joe Cahill geboren.

fenomeen joe cahill

Die Cahill is een fenomeen dat men alleen in Ierland ontmoet: in zijn vrije tijd is hij polijster maar zijn hoofdberoep is revolutionair. Voor de kaalhoofdige terrorist (1,75, kabeljauwoogjes, te nauwsluitend pak, kruidentersallures) is Ierland geschiedenis blijven stilstaan bij de Paasopstand (1916). Toen hij in 1937 tot de IRA toetrad was de nationalistische verzetsorganisatie aan een reeks bomaanslagen in Engeland toe. « Generaal » de Valera was premier geworden en van zijn troepen vervreemd. Hij was wel mild met pensioenen voor zijn oud-strijders

maar zijn schietgrage aanhang kon moeilijk wennen aan de middle class moraal van het burgerlijk fatsoen. Ook was de organisatie toen al gevaarlijk bedreigd door een splitsing in de politieke doelstellingen. De kloof zou zichtbaar worden tijdens de Spaanse burgeroorlog: de « Blauwhemden » van de IRA gingen voor Franco vechten, de socialistische « schutters » traden toe tot de rangen van de internationale brigade. In Ierland zelf verschrompelde de terroristische aktie tot anarchistisch stukwerk. Daarom verhuisde Cahill in 1941 naar Noord-Ierland. Daar « zat » hij zeven jaar wegens medeplichtigheid aan moord op een poli-

tieman. Tien jaar later, in 1957, toen de IRA met het gooien van bommen en handgranaten aan haar taai voorbestaan herinnerde, ging Cahill opnieuw de nor in. In 1961 kwam hij vrij.

nieuwe ira-koers

Op dit ogenblik stond de Ira weer achter verdeelde opties. De trend naar links had heel wat leden « aangetast ». Men debatteerde daar heftig over Marx en met de dag werd de sociale dimensie van de Noordierse onafhankelijkheidsstrijd harder beklemtoond. Jongere leiders, afgestudeerd van de universiteit van Belfast hadden de teugels overgenomen. Die nieuwe leiders herhaalden nadrukkelijk dat grote behoefte bestond aan welbespraakte doktrinairen, aan jonge theoretisch geschoolde intellectuelen. Met zijn militante paraatheid stond Joe Cahill een tikje vereenzaamd in de nieuwe koers. Voor de « geboren terrorist » was het nog best dat de oudere IRA-leden niet mee wilden naar links. Daardoor kwam het in 1969 tot een scheuring tussen « linkse » officials en « rechtse » provisionals. Cahill werd taktisch leider van de « rechtse » groepering.

links en rechts

De troepen van Joe Cahill zijn alleszins sterk genoeg om het Britse leger (inmiddels tot 12.500 man opgevoerd) naar guerilla-gebruik op adem te houden. Vóór de Special Powers Bill van Brian Faulkner (eind augustus jl.) werd Cahill's aanhang op 500 geraamd. Maar na de interneringswet van de Noordierse premier (waarbij alle Noord-Ieren, verdacht van IRA-lidmaatschap zonder voorafgaandelijke procedure werden gearresteerd) zag Joe het ledenbestand van zijn organisatie onophoudelijk toenemen. Toch is het onwaar-

schijnlijk dat de « gunman » 'n tweede de Valera wordt. Wel gaat hij door voor een voortreffelijk organisator, voor een gekwalificeerd scherp- en sluipschutter, maar zijn onverbidde aanpak (« We won't stop at nothing! ») zal na het grote harmageddon afgeremd worden door de « officials » die op hun beurt aan aanhang gaan winnen. Die « officials » zijn geen Maoïsten. Zoals Cahill doelen ze op een herenigd Groot-Ierland dat ze echter, ongelijk Cahill, op socialistische pijlers willen grondvesten. Voorlopig zijn nu de geschillen in de ijskast gestopt.

Ierland heeft altijd zijn « street fighting men » gehad. James Joyce, zelf een Ier, heeft ooit geschreven: « Wij Ieren zijn altijd trouw aan verloren zaken. Succes betekent voor ons de dood van intellect en fantasie ». Maar in revolutionair Ierland is ook die andere dood, de dood door politiek geweld, een soort bestendige aanwezigheid. Die dood inspireerde William Butler Yeats, Nobelprijswinnaar en Ierland's grootste dichter tot de sombere vraag of de dood van Casement dan toch tevergeefs was geweest.

burgeroorlog

Onlangs rezen grote verwachtingen toen premier Ted Heath te Chequers zijn Ierse ambtgenoot Jack Lynch ontmoette. Maar de begoocheling kende een kort bestaan. Onverzettelijk bleef Heath bij zijn mening dat het Ulsterse probleem een Britse aangelegenheid is waarbij de Ierse republiek niet eens te pas komt. Wel besloot Heath de Britse parlementariërs vervroegd uit vakantie terug te roepen. Hij bood zelfs aan met Brian Faulkner van Noord-Ierland en premier Lynch van Ierland van gedachten te wisselen. Maar de Noordierse protestanten hebben de bereidheid van Faulkner op de suggestie van Heath in te gaan inmiddels al op heftig protest onthaald, waarna weer eens bewezen is dat de democratie in Ulster alleen nog zinnebeeldig (door een wankele Stormont) overeind wordt gehouden. Waarnemers die vandaag uit Ulster terugkeren weten dat een burgeroorlog op volle schaal nog nauwelijks te voorkomen is. Dit inzicht wordt trouwens luidkeels bevestigd door Paisley en Cahill, de antagonisten van het ogenblik.

deze week in de wereld

- Na verscheidene incidenten aan het Suezkanaal waarbij o.a. de Egyptenaren een Israëlische Boeing en een « Phantom » neerschieten en wederzijdse beschietingen plaats vinden, keert de rust in de betrokken zone terug: Egypte noch Israël wenst blijkbaar het regelmatig verlengde wapenbestand op te geven, alle « harde verklaringen » ten spijt.

- De Krim-reis van de Westduitse kanselier Brandt blijkt weinig positiefs te hebben opgeleverd. Scherpe kritiek in sommige Westduitse bladen. Brandt kan er alleen op wijzen, dat « de Sovjet-Unie en Duitsland elkaar opnieuw op normale wijze ontmoeten ». Men verwijt Brandt vooral de erkenning van de DDR tegenprestaties en vergelijkt zijn reis met deze van Adenauer in 1957 « die ten minste Duitse krijgsgevangenen naar huis deed komen »...

- Pessimistisch jaarverslag van UNO - sekretaris - generaal Oe Thant, die vooral een heropflakking van het konflikt in het Midden Oosten en een mogelijk konflikt India-Pakistan vreest.

- Monetaire besprekingen der « tien rijkste landen » te Londen mislukt: Amerika handhaaft zijn beslissingen en stuurt verder aan op opwaardering van de voornaamste Westerse en Japanse munten. Op de wisselmarkten werkt de zwakheid van de dollar de stijging van de goudkoers in de hand. Japan zou een uitvoerbelasting van 10 % overwegen i.p.v. een muntopwaardering.

- Tijdens een perskonferentie verklaart president Nixon dat Amerika voorstander is van Peking's opnemings in de UNO en ook in de Veiligheidsraad, waar Formosa aan zijn zetel zou moeten verzaaken. Amerika blijft echter gekant tegen Formosa's uitsluiting uit de UNO, zoals geëist door Peking.

- Migratie in Belfast en andere Noordierse steden: katholieken verlaten overwegend protestantse wijken en omgekeerd, waardoor de tegenstelling groeit. Bernadette Devlin: « Ulster staat op de rand van een burgeroorlog (uitspraak door nieuwe aanslagen en botsingen onderstrept) maar niet de hereniging van beide Ierlanden is het dringendste vraagstuk, wel lotsverbetering én voor katholieken én voor de mindere protestant, die beiden worden uitgebuit ».

- Zwaarste veldslag in de Mekong-delta in Vietnam sinds lange tijd. Elders betogen studenten tegen de Amerikanen en tegen president Van Thieu. Nixon verklaart dat de Vietnamese presidentsverkiezingen « niet de ideale formule weergeven, maar liever presidentsverkiezingen met één kandi-

daat dan helemaal geen verkiezingen ».

- Premier Heath leeghands na onderhoud met premier Mintoff van Malta over de toekomst der Britse bases op het eiland. Anderzijds stelt Heath een Europese topkonferentie voor na Englands toetreding tot de EGG ten einde een gemeenschappelijke politieke, militaire en monetaire gedragslijn uit te stippelen.

- Libië zal steun verlenen aan de opstandige beweging in de Tchaad tegen het regime Tombalhayé dat door Tripolis van rassisme wordt beschuldigd (vervolgving der moslems).

- Einde van het « bestand » te Reggio de Calabria, waar betogers opnieuw slaags geraken met de politie.

- Het proces tegen Moedji-boer Rachman, gevangen Awamileider heet afgesloten te zijn, zonder dat het vonnis wordt bekend gemaakt. Een verslag werd overgemaakt aan president Yahia Khan, die intussen onder druk der politieke partijen de opstelling van een nieuwe grondwet aan het nog samen te stellen parlement moet overmaken. In Oost-Pakistan wordt het burgerlijk gezag hersteld met de vorming van een 10 ministers tellende Quislingregering, waaronder een gewezen Awamileider. Nieuwe verkiezingen zullen meestendeels tot de Awami behorende parlementsliden moeten vervangen.

- Oud-minister en schrijver André Malraux wil voor Bangla Desh — Oost-Pakistan — gaan vechten, zo mogelijk als tankbestuurder (hij is oudstrijder van de Spaanse burgeroorlog). Het Pakistaanse leger lijdt in Oost-Pakistan dagelijks verliezen aan mensen en materiaal als gevolg van guerilla-activiteiten, begunstigd door de Moesson.

- Harry Oppenheim, voorzitter van de « Anglo-American Corporation » spreekt zich uit voor gelijk loon voor blank en zwart in Zuid-Afrika, « daar de Zuidafrikaanse economie zonder dit gelijk loon niet aan normale expansie kan doen ».

- President Marcos van de Filippijnen heft gedeeltelijk de noodwetten op, die o.a. internering zonder tussenkomst van rechthbanken mogelijk maken en verklaart, geen kandidaat meer te zijn voor het volgende presidentschap. Wel zal zijn « geheim wapen » dat zijn, in casu zijn eigen vrouw.

- Wegens schokstakingen van het personeel zetten de uitgever van de Britse kranten hun produktie tijdelijk stop.

- In een brief aan Nixon vraagt Roemenië's premier Amerikaanse steun: het wil als belangrijkste handelspartner in Oost-Europa een bijzonder voorrangstatuut verkrijgen. Daarmee bevestigt Roemenië andermaal zijn eigen koers ten opzichte van Moskou.

De anders al eentonige huizenrij van Crumlinn Road te Belfast staat er nu doods bij. De bewoners hebben hun huizen in de steek gelaten. De prijs van de zelfstandigheid is hoog...

aktie "red de voerstreek" te hasselt gestart

Vorige zaterdag trok door de drukke winkelstraten van de Limburgse provinciehoofdplaats Hasselt een grote groep VU-verkozenen en sympathisanten onder de leiding van de parlementsleden Raskin, Olaerts en Hardy. Ook de Genkse mijnwerkersleider Geraard Slegers was erbij. Terwijl een delegatie met een imposant spandoek « handen af van de Voer » op het Hasseltse marktplein post vatte deelden jonge handen duizenden exemplaren uit van het speciale Voerpamflet dat in de komende weken op honderdduizenden exemplaren in gans Vlaanderen zal worden verspreid.

Later in de namiddag ging het in optocht naar het provinciaal gouvernementsge-

bouw waar dr. Vandekerckhove, VU-fractie leider in de Limburgse provincieraad, namens zijn collega's en de ganse VU-Limburg aan gouverneur Roppe een verzoekschrift liet overhandigen. Daarin wordt hem gevraagd onverwijld de Limburgse parlementsleden bijeen te roepen om samen een eensgezinde proteststem uit te brengen tegen het regeringsontwerp dat de Voer aan de verfransing wil overleveren. Tevens werd aan de gouverneur gevraagd zelf in het openbaar stelling te nemen tegen dit ontwerp.

Namens de VU-Limburg werd tevens een brief gestuurd naar de Limburgse parlementsleden van alle partijen waarin hen gevraagd wordt het wetsont-

werp nr 1064 zonder meer te verwerpen ondanks het feit « dat reeds één van uw collega's, n.l. minister A. Bertrand, terzake aan de Waalse eisen heeft toegegeven ».

De Limburgse aktie van vorige zaterdag weze de inzet van een grootscheeps « red de Voeraktie » in gans Vlaanderen. Wij laten ons niet opnieuw een deel van ons grondgebied ontstelen! De pamfletten en aanplakbiljetten zijn verdeeld, de richtlijnen gegeven, het woord is nu aan U, afdelingsbestuursleden. Licht de bevolking in van wat de regering zinnens is te doen, richt u tot alle parlementsleden in uw arrondissement en eis van hen dat zij zich zouden verzetten tegen dit oneerbare ontwerp, en voor-

al: trek de straat op, schreeuw het van de daken dat de Voerstreek Vlaams is en bij Vlaanderen moet blijven. Uw creatieve inspiratie moet de geschikte middelen vinden om deze eenvoudige waarheid onder de ogen te brengen van elke Vlaming.

Op zondag 13 november zullen wij dan te Hasselt betogen tegen de roofpraktijken van deze regering. Elke VU-afdeling neme nu reeds de nodige schikkingen opdat zij met een sterke afvaardiging die dag te Hasselt zou kunnen zijn. Stel je in geweten de vraag, kaderleden, wat deed ik reeds voor het welslagen van de « red de Voer »-operatie? En bleef je tot hiertoe in gebreke, maak er dan onverwijld werk van, nog deze week!

De komende weken moet het de regering en de meerderheidspartijen duidelijk worden gemaakt dat zij zich niet ongestraft zullen kunnen vergrijpen aan de Vlaamse Voerstreek!

vergissing

In het artikel « democratisering en vernieuwing van het onderwijs » dat senator van Haegendoren vorige week op deze pagina publiceerde, sloop een vergissing. Er stond daarin te lezen dat slechts 10 % van de studenten uit Vlaanderen zouden komen. Het moet 50 % zijn. Ter vergelijking: wij leveren 63 % van de dienstplichtigen.

DOSSIER

VOER- STREEK

door r. boffé, voorzitter van het vlaams aktiekomitee van de voerstreek

De eventuele goedkeuring van het speciaal statuut voor de Voerstreek betekent in de eerste plaats een algemene Vlaamse nederlaag. Vaak wordt gezegd dat de Voerstreek aan Vlaanderen werd afgestaan in compensatie voor de streken van Moeskroen en Komen. Feitelijk heeft de Kamerkommissie voor Binnenlandse Zaken in 1962 hetzelfde principe gevolgd voor de Voerstreek, de Jekervallei, Landen, Moeskroen en Komen. nl. de gemeenten waar men Vlaams of overwegend Vlaams spreekt gaan naar Vlaanderen. Hetzelfde grondbeginsel werd in toepassing gebracht voor de gebieden waar men Frans of overwegend Frans spreekt. Het was trouwens de bedoeling van de wetgever de provinciegrenzen eens en voor goed te laten samenvallen met de taalgrens.

Enkel voor de Voerstreek heeft men steeds in de kunstmatig gefokte weerstand geloofd.

De goedkeuring van het speciaal statuut voor de Voerstreek houdt in dat dit gebied binnen de vijf jaar volledig verloren zal gaan voor de Nederlandssprekende gemeenschap. In dezelfde tijdspanne is de verfransing evenwel niet denkbaar. D.w.z. dat men het Limburgs dialect van de streek zal blijven spreken, terwijl de 4500 Voerenaren echter in het Frans zullen worden beheerd en onderwezen. Gevolg: volledige verbastering. Hetzelfde gebeurde in de Plat-Dietse streek, waar het Limburgs dialect nog lang niet uitgestorven is. Hoe kunnen 4500 Voerenaren aan de druk van de Franssprekenden weerstaan als Vlaanderen — nu nog en vaak — het onderspit moet delven?

Het huidige taalstatuut — Nederlands voertaal met ruime faciliteiten voor de (niet bestaande) Franstalige minderheid onder Limburg — schept reeds zeer ongunstige omstandigheden om het Vlaams karakter te bewaren. Men kan trouwens slechts tot een normaal evoluerende toestand komen door afschaffing van die faciliteiten.

Het steeds opnieuw te berde brengen van de Voerkwestie in de opeenvolgende regeringsprogramma's laat de Voerstreek niet toe zich naar wens te ontplooiën. Haar wordt niet de kans geboden zich op te werken tot een op sociaal economisch vlak moderne gemeenschap.

Het regeringsontwerp van de regering Lefèvre-Spaak betreffende de Voerstreek luidde in korte bewoordingen als volgt. « De Voergemeenten worden bij het arrondissement Verviers ingedeeld. Nederlands is voertaal. Er zijn administratieve faciliteiten voorzien voor de Franssprekenden. » Er was daarin geen sprake van Franstalige scholen.

overheveling van voerstreek naar limburg in 1963 : de logika zelf

De Kamerkommissie van Binnenlandse Zaken heeft de regering niet gevolgd. De h. Vanderpoorten diende het amendement in, de Voerstreek naar Limburg over te hevelen, nadat was aanvaard dat Komen-Moeskroen bij Henegouwen werd gevoegd. Het amendement Vanderpoorten werd met 18 tegen 1 stemmen aangenomen.

« Ce n'est que logique », meende de h. Gruselin, de toenmalige Luikse socialistische burgemeester.

Na de bekendmaking van die beslissing van de kommissie is de Mouvement Populaire Wallon in 1962 onmiddellijk aan ophitserij en politieke afperserij begonnen. Deze drukingsgroep had tot op dat ogenblik slechts weinig invloed in Waalse middelen en misbruikt de Voerstreek als 'n dankbaar motief om de Waalse minorisatiegevoelens aan te scherpen. De Waalse (in het bijzonder de Luikse) volksvertegenwoordiging durfde niet anders dan de strijdbijl opgraven. Wijlen de h. J.J. Merlot nam zelfs ontslag uit de regering.

De overheveling van de Voerstreek naar Limburg was in feite slechts een bevestiging van de toestand van voor 1963. De Voerbewoners waren bij de provincie Luik ingedeeld voor de wetgevende verkiezingen, provincieraadsverkiezingen, gerecht en handelsregister. Al de overige administratieve diensten werden sedert de wet van 1932 door Hasselt en Tongeren waargenomen. Luik had sinds 1932 heel graag afgezien van het behoud van die diensten, omwille van taalmoeilijkheden met het publiek van de Voerstreek. Wel werden de Vlaamse (er waren er enkel Vlaamse) lagere scholen door een Franstalig en Nederlandsonkundig inspekteur bezocht. Minister van Nationale Opvoeding Collard zuiverde die toestand in 1955 aan. De inspektie werd aan het kanton Tongeren toegevoegd.

overheveling naar limburg gunstig

In 1962 reeds zijn Limburgse parlementsleden in de Voerstreek gestart met zittingen voor sociaal dienstbetoon, zoals dit reeds het geval was tussen 1932 en 1940, ook van Limburg uit. Hier weze vermeld dat ook vele Luiksegezinden gebruik maakten van deze primeur. De vele Franskundige Voerenaren konden bij die parlementsleden eindelijk in hun eigen taal terecht. Vroeger dienden zij een tussenpersoon aan te spreken als zij sociale moeilijkheden ondervonden. De Luikse parlementsleden vonden enkel de weg naar de Voerstreek tijdens de kiescampagnes en lieten zich dan vaak vergezellen door Vlaamse partijgenoten uit Limburg. Sommige leden van de Luikse bestendige deputatie wisten in 1962 niet waar de Voerstreek ligt.

Het verenigingsleven bloeide sinds 1963 op. Wij citeren: jeugdverenigingen, sportactiviteiten, carnaval, folkloristische feesten, schutterijen, muziekverenigingen, e.a., die van 1963 af gesteund, moreel, financieel en organisatorisch geholpen werden door zusterverenigingen uit het Limburgse « vasteland ».

Al diende de benoeming van een adjunct - arrondissementskommissaris hoofdzakelijk tot wijziging van het door de Senaat verworpen Voerontwerp, toch lijdt het geen twijfel dat deze Limburgse ambtenaar de betrekkingen tussen gemeentebesturen en provinciale overheid vlot laat verlopen. Franskiljonse burgemeesters hebben dit reeds vaak toegegeven.

De Luikenaren hebben de wondermooie Voerstreek nooit ontdekt, laat staan iets ondernomen om het toerisme op gang te brengen. Op initiatief van enkele eerste bestuursleden van de VVV Voerstreek en met medewerking van de huidige voorzitter van de PVTL, de h. Geurden, werd te Moelingen de VVV-Voerstreek opgericht.

De PVTL (Provinciaal Verbond voor Toerisme in Limburg), besteedde steeds bijzondere zorg aan haar jongste afdeling, zowel moreel als financieel. Op dit ogenblik kan de Voerstreek elk jaar bogen op tienduizenden overnachtingen. In 8 jaar tijds werden twee kampeerterreinen ingericht. Bivakken en pensions hebben het druk. Twee openluchtbaden, waar ook een speeltuin aan verbonden is, ontvangen de toerist, wat bewijst dat de uitbouw van de toeristische infrastructuur rationeel werd doorgevoerd.

De Vlaamse pers toonde meteen meer belangstelling voor de Voerstreek. Waar tot 1963 de korrespondentie met die pers slechts sporadisch was te noemen, stelden na de overheveling « Volksgazet », « Belang van Limburg », « Het Volk », « Het Laatste Nieuws », « Het Nieuwsblad » en « Gazet van Antwerpen » een korrespondent aan, zodat het Nieuwe Limburg ruime weerklank vond in de provinciale-baak nationale berichtgeving. Zelfs de Duitse en Nederlandse pers wijzen op het toeristisch belang van de Voerstreek.

De grote verwezenlijking van de provincie Limburg blijft echter de oprichting van een Middelbare School, die haar vierde bestaansjaar ingaat. Zij werd opgericht te 's-Gravenvoeren, het grootste en meest bevolkte dorp. De provincie spaarde geld noch inspanning om er iets enigs van te maken, ook wat

het didactisch materieel betreft. Deze Nederlandstalige instelling werd toevertrouwd aan een dynamisch directeur en een toegewijd lerarenkorps, dat sommige leerlingen na de schooluren kosteloos bijwerkt. Het leerlingenaantal groeit elk jaar — ook in verhouding tot het aantal klassen — zodat de provincie zich genoodzaakt ziet een gloednieuw scholencomplex te bouwen.

Het Algemeen Cultureel Komitee van de Voerstreek krijgt elk jaar een belangrijk bedrag te verdelen onder de verschillende verenigingen en groeperingen van het gebied.

wat te verwachten van het speciaal statuut ?

Het oprichten van Franstalige scholen zonder beperking van het aantal leerlingen is voorzeker de krachtigste faktor om tot de volledige verbastering van de Voerbevolking te komen en zal de al zo sterke sociale druk in de hand werken. Voorbeelden zijn gekend van ouders die hun schoolgaande kinderen dienen te verspreiden over de plaatselijke Nederlandstalige scholen en Franstalige inrichtingen buiten de Voerstreek.

Bovendien diende de minister van Binnenlandse Zaken reeds een voorgezicht op van wat men van het statuut kan verwachten. Het is van deze minister dat de Voerstreek dan rechtstreeks zou afhangen.

Na het succes van de Nederlandstalige Provinciale Middelbareschool gedurende haar eerste drie bestaansjaren heeft het provinciaal bestuur besloten de school uit te breiden met een hogere middelbare afdeling. Welnu, de minister van Binnenlandse Zaken (de Waal Harmegnies) heeft gepoogd de beslissing van de provinciale raad ongedaan te maken. Een koninklijk besluit verlengde de termijn van goedkeuring tot 3 oktober, zodat de toekomst van de school in het gedrang werd gebracht. De minister verantwoordde zijn houding door het status quo voor de Voerstreek uit te spreken. Zelfs indien het speciaal statuut er komt, zal die middelbare school nochtans behouden blijven, wellicht met toevoeging van een Franstalige middelbare school, die niet zal bezocht worden, daar in de nabijheid een hele resem zulkdanige onderwijsinrichtingen bestaan (o.a. te Visé, Aubel en Bleiberg.)

In de Voerstreek heeft men de ervaring opgedaan, dat wat te Brussel rechtstreeks wordt beslecht altijd in het voordeel van de Franskiljonse clan en tegen de Vlaamse gemeenschap uitvalt. Geen enkel minister van Nationale Opvoeding heeft sinds 1963 een logische beslissing durven treffen in verband met de onwettig gestarte Franstalige school te Remersdaal. De verslagen van de taalinspectie luidden nochtans dat de kinderen van de gemeenteschool van Remersdaal Vlaams-dialektsprekend zijn. De subsidiëring van die school is dus in strijd met de wet. Aan een Limburgs volksvertegenwoordiger antwoordde minister Vermeylen dat het niet de moeite loont zich om een Franstalig schooltje te bekommeren.

Minister Vermeylen bevond het hele geval Remersdaal (toekenning van wedden aan de Nederlandsonkundige leerkrachten) in orde met de wet. In laatste instantie bereikt ons het bericht dat hij de wedden aan de destijds onwettig aangestelde leerkrachten — die tijdelijk bezoldigd werden door de « Grand-Liège — heeft toegekend met terugwerkende kracht van 1963 af.

de "verdedigers" van de kleine man...

Lucien Harmegnies (BSP) de (Waalse) minister van Binnenlandse Zaken, van wie de Voerstreek rechtstreeks zou afhangen wanneer het speciaal statuut zou goedgekeurd worden en die nu reeds limburgse initiatieven saboteert.

De opvolger van wijlen minister Terwagne als Waals minister voor Gemeenschapszaken Fernand Dehousse (BSP), die het ontwerp voor de Voerstreek met tientallen artikels bedacht.

HANDEN AF

memorandum

De Limburgsgezinde Gemeenteraadsleden van de Voerstreek, vergaderd te s'Gravenvoeren op 13 september 1971.

- nemen kennis van het speciaal statuut voor de Voerstreek dat door de regering in de kamer werd ingediend ;
- verzetten zich krachtadig tegen elke poging, die de goedkeuring van dit speciaal statuut mogelijk maakt ;
- bevestigen dat de Provincie Limburg bewezen heeft haar taak aan te kunnen en de Voerstreek sinds 1963 een nieuwe start heeft gekend op velerlei gebied ;
- eisen de afschaffing van de taalfaciliteiten voor de niet bestaande Franssprekende minderheid, die de normale ontplooiing van de Voerstreek in de weg staat en de taaloorlog steeds doet opflakkeren bij elke verkiezing ;
- vragen aan de gemeentebesturen, cultuurverenigingen en andere organisaties in Vlaanderen soortgelijke motie goed te keuren en aan de eerste minister en de beide ministers voor communautaire betrekkingen te laten geworden.

s'Gravenvoeren, 13 september 1971.

Namens de Limburg-gezinde raadsleden van de Voerstreek

dit dossier werd opgemaakt in overleg met : vlaams aktiekomitee voerstreek, algemeen cultureel komitee van de voerstreek, de werkgemeenschap oost-belgië, limburg-gezinde gemeenteraadsleden van de voerstreek.

Het dossier Remersdaal, is verdwenen in het ministerie met het voornaamste stuk waarin het schoolhoofd bekent dat zijn 25 leerlingen Vlaams-dialekt sprekend zijn.

een gebaar van nationale verzoening (minister dehousse)

De Limburgsgezinden aanvaarden in geen geval het speciaal statuut. De Franskiljonse burgemeesters en het « Comité de défense pour la liberté » hebben reeds aan een Franstalige Brusselse krant verklaard dat zij de strijd zullen verder zetten tot de terugkeer naar de provincie Luik zal bewerkstelligd zijn.

Het opnemen van de Voerkwestie in elk regeringsprogram laat de Franskiljonse burgemeester toe de taalkwestie tot een dorpspolitiek element om te buigen.

Slechts een sekuur uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek naar het gebruik der gesproken taal en de werkelijke noden van de Voerbevolking kan tot een juiste en rechtvaardige oplossing leiden.

Dergelijke studie zou ontegensprekelijk leiden tot :

een nederlands statuut zonder faciliteiten !

RED DE VOERSTREEK !

kultuur- agenda

rembrandt en zijn tijd

In het kader van «Europalia» werd vorige week in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel een reeks tentoonstellingen geopend, die alle in het teken van Nederland staan. De voornaamste expositie is deze, die reeds te Amsterdam was te zien, nl. « Rembrandt en zijn tijd » met de medewerking van Nederlandse en Belgische musea en privé-verzamelingen. Behalve werken van Rembrandt zullen schilderijen te zien zijn van Johannes Vermeer, Pieter de Hoogh, Meindert Hobbema, Jan Steen, Frans Hals, Jakob Ruysdael, Gerard Dou, Jan Fabricius, en zovele andere «kleinmeesters».

Deze Nederlandse cultuurmanifestatie zal echter ook eigentijds opgevat zijn, o.m. met een in super-drugstore omgebouwde grote ingangshal waar de bezoeker iets kan nuttigen, uitrusten of gaan kijken naar « Mr. Cosme » lichtreus en robot en de standen met boeken, posters, gadgets, speelplaten enz.

« Rembrandt en zijn tijd » loopt van 22 september tot en met 17 oktober. Verder: « Buitenlandse kunstenaars »; « Nederlandse grafiek ». In de koninklijke bibliotheek « Hollandse Miniaturen », « Hollandse Cartografie » en « Beeldspraak » (van heden af tot 17 okt.); « Jacob Smits » in Museum voor Moderne Kunst; « Hollandse Kunst » in Museum voor Oude Kunst; « Delfts Aardewerk » in Musea voor Kunst en Geschiedenis in het Jubelpark; « Muziekinstrumenten en hun makers in de 17e eeuw » in het Museum voor Muziekinstrumenten en « Design made in Holland » in het Design Centre.

Te Antwerpen in het Museum « Magisch realisme in Nederland » en in het ICC « Beeldende kunst van Nederlandse literatoren van Luiken tot Lucebert ».

hubert malfait
overleden

Drie en zeventig jaar oud overleed de laatst levende tegenwoordiger van de zgn. « school van Latem », de plejante expressionistische schilders die de Vlaamse schilderkunst van kort voor de eerste wereldoorlog tot aan de tweede beroemd maakten, Hubert Malfait, een bescheiden man, maar groot colorist (meer dan een geprononceerder vormgever). De laatste jaren van zijn leven was zijn gezichtsvermogen fel verzwakt, al kon hij nog tekenen. In 1970 werd met een gro-

te retrospectieve te Oostende hulde gebracht aan deze Vlaamse rasartiest. Zijn oeuvre was intimistisch geïnspireerd na een aanvankelijke brede expressionistische zwier, waarvan hij trouwens zelf getuigde: « zo had ik moeten blijven schilderen ».

latem

In de « Latemse Galerij », Dorp, Sint-Martens-Latem: tentoonstelling: Grafisch werk van Dali, Funi, Labisse, Landuyt, Malfait, Peire, Zadkine en andere, van 10 september tot 10 oktober 1971.

europalia 1971

De inrichters van EUROPALIA 71, dat dit jaar gewijd is aan Nederland, hebben aan alles en allen gedacht. Inderdaad, klein en groot zullen in de waaijer van de manifestaties allicht iets vinden naar hun gading of iets dat hun nieuwsgierigheid wekt.

De gedroomde gids om de jongeren in te wijden in de wereld van de dans en de muziek, het Scapino-ballet, speciaal bestemd voor de jeugd zal optreden in het PSK op 28, 29, 30/9 en 1/10. Zijn choreografen putten hun inspiratie uit verschillende thema's (sprookjes, maar

ook poëzie van elke dag!).

De voorstellingen van het Scapino-ballet worden gevolgd door het niet minder interessante optreden van het Nederlands Danstheater (op 2 en 15/10) en het Nationaal Ballet (op 5, 6 en 7/10).

Het Brussels Kamertoneel, de Compagnie des Galeries, het Gezelschap Iyonne Lex, het Nieuw Rotterdams Toneel en de Groep Scarabee, treden op in het PSK, in het kader van EUROPALIA 71. Deze toneelgezelschappen voerden reeds op: « Dutch Comfort », van W.F. Hermans en « Ciel de Lit » van J. de Hartog. Volgen nog: « Play-back », van Erik Schneider (14/10), « Oidipus » van Seneca in een bewerking van Hugo Clus (24/9) en « Fata Banana » van Lucebert (3 en 4/10).

Kabaretavonden in het PSK: « Pepijn » met Paul van Vliet (25-9), « Funhouse » met Rob van Houten (4 en 5/10) en de « one man show » van Herman van Veen (12/10).

De inhuldigingsmanifestatie was gewijd aan de muziek met het Residentieorkest, onder leiding van Willem van Otterloo. EUROPALIA 71 biedt nog een twintigtal andere concerten aan: Amsterdams Strijkkwartet (27/9), Nederlands Kamerorkest (30/9), Rotterdams Filharmonisch Orkest (3/10), Leonhardt Consort (8/10), Concertgebouworkest (11/10), Nationaal Jeugd Orkest (16/10).

dorre geschiedenis schrijft, maar zelf geëngageerd is en de geschiedenis weergeeft vanuit eigen standpunt en overtuiging, als een persoonlijk maar niet-temin leerzaam relaas, als een historische « legende ». Er zijn zwakheden, fouten, vergetelheden, vooral omdat Niekisch vanuit een overtuiging schrijvend, de geschiedenis subjectief beleeft. Wie « Widerstand » leest, vindt er een Niekisch die door de latere wel eens vergeeten werd. Zijn « positieve » houding tegenover Weimar, zoals hij die nu voorstelt, blijkt daaruit heel wat genuanceerder, om niet te zeggen afwijzender. Toch is Niekisch, zonder zijn politieke invloed te overschatten, een der meest prominente vertegenwoordigers van een politieke en geestelijke richting in de Duitse politiek, die bekend staat als die der « linke Leute von Rechts » (naar de titel van een boek van O. Schüddekopf). Een richting, die het nationalisme als de sterkste kracht dezer eeuw beschouwt, en het verbinden wil met een nieuw anti-burgerlijk en vaak anti-westers-demokra-

tisch maatschappijbeeld. Niekisch is van al diegenen die buiten het nationaalsocialisme naar deze verbinding zochten, wel de interessantste figuur — ook in zijn politieke schriften.

bonn 1971

Van Weimar naar de Bonn-republiek is er een hele stap. Zijn er overeenkomsten dan zijn de verschillen, alleen al door de situaties op Europees en wereldvlak, zeer groot. Wat is en wat moet, in deze situatie, de oriëntering zijn van Duitslands binnen- en buitenlandse politiek? In « Formeln deutscher Politik » verschenen bij Bechtle, München, geven politici en politieke theoretici van verschillende richting en partij hun mening te kennen. Het zijn de socialistische Wischniewski en Günther Müller, de liberalen Walter Scheel en Hans Reif, en de conservatieve theoretici Freiherr zu Guttenberg en Armin Mohler, deze laatste bekend als de gewezen sekretaris van Ernst Jünger.

Het degelijkst lijken ons de bijdragen der twee laatsten, wellicht omdat zij zich over het actuele heenzettend, naar een principiële basis zoeken in het politiek conservatisme. Dit is des te verwonderlijker, omdat de konservatief algemeen als pragmatikus bekend staat, en de liberaal (in Amerikaanse zin: d.i. het geesteskind van Aufklärung en rationalisme) als een dogmatikus. Zo blijkt uit de opstellen der beide liberalen (in Europese betekenis!) het zoeken naar een eigen plaats voor een tussen twee groten in de druk geraakte liberale partij. Dit zoeken gebeurt dan in de richting van het personalisme en het pluralisme, maar getuigt voor het feit hoezeer het individualistisch liberalisme, kind der Aufklärung, zich meer en meer overvleugeld weet door dit ander rationalisme, eveneens kind der Aufklärung, eveneens individualistisch, zij het dan kollektief: het socialisme van St. Simon tot Marx. Deze ambiguitet zien wij nog meer in het liberalisme bij ons, waar het beleden pluralisme gestoord wordt door antiklerikale oprispingen (kultuurpakt!) en waar ook een jakobijns anti-volks etatisme hoogtij viert (Pest Voor Vlaanderen!).

duw vlaanderen over zijn grenzen!

Na 14 jaar is het tijdschrift « Ons Erfdeel » uitgegroeid tot het grootste algemeen-Nederlands kulturele blad: oplage van 10.000 exemplaren, méér dan 150 medewerkers. « Ons Erfdeel » is een volstrekt pluralistisch en onafhankelijk tijdschrift. En er steekt nog méér in. Dat méér proberen wij thans te realiseren. In 1970 kwam de Stichting « Ons Erfdeel » vzw tot stand.

de stichting « ons erfdeel » wil vanaf 1972 :

1. Het tijdschrift « Ons Erfdeel » nog aktueller maken en daarom zes keer per jaar laten verschijnen in plaats van vier keer;
 2. Een geheel nieuw Franstalig tijdschrift uitgeven dat in alle Franstalige gebieden informatie zal verstrekken over onze taal, onze kunst en onze cultuur in de breedste zin;
 3. Een Dialogocentrum « Ons Erfdeel » oprichten voor internationaal contact en overleg in verband met de verspreiding van onze cultuur in het buitenland.
- Voor de verdere toekomst plant de Stichting « Ons Erfdeel » ondermeer ook een tijdschrift in het Engels en in het Duits, ter bekendmaking van onze cultuur in deze taalgebieden.

onzelf bekend maken

Het buitenland is over het algemeen zeer slecht ingelicht over de Nederlandse cultuur. Daarover blijven klagen helpt ons niet vooruit. Door informatie in vreemde talen te verstrekken kunnen we hierin verandering brengen. Het partikulier initiatief kan hierin voorgaan.

De Stichting « Ons Erfdeel » zal over een beginkapitaal van 5 miljoen frank dienen te beschikken om deze plannen te realiseren. Nu reeds hebben 306 partikulieren en partikuliere instellingen uit Vlaanderen en Nederland een kapitaal van 3.012.000 (op 10 september '71) gestort ter realisatie van deze plannen.

Onder de vermelding « Fondskapitaal Ons Erfdeel vzw » kunnen steunbijdragen worden overgemaakt op volgende rekeningen:

- postrekening 132.59 van Kredietbank NV, Rekkem, voor rekening 6674/07/12.052 van Stichting « Ons Erfdeel » vzw;
- bankrekening 32.792 van Stichting « Ons Erfdeel » vzw bij de bank van Parijs en de Nederlanden, Kortrijk.

Alle steunbijdragen worden in het eerste nummer van de jaargang 1972 van het tijdschrift « Ons Erfdeel » gepubliceerd.

help vlaanderen over zijn grenzen duwen!

Niekisch heeft zowel vóór als na 1945 heel wat geschreven, maar spijtig genoeg is er niet zo veel van zijn geschriften nog verkrijgbaar. Daarom is de uitgave van zijn « Legende von der Weimarer Republik » door het Keulse « Verlag Wissenschaft und Politik » ten eerste te begroeten, ook als het boek minder ideologisch dan historisch en meer een synopsis van geschiedenis en ondergang der eerste Duitse republiek dan een formuleren van eigen politieke inzichten brengt.

Die komen echter, zonder systematisch geformuleerd te worden, wel aan bod in dit boek, omdat Niekisch nooit

van weimar

In de reeks politiek-historische publikaties die de boekenmarkt overspoelen, zijn er heel wat die gewijd zijn aan de geschiedenis van het vooroorlogse Duitsland. Begrijpelijk is dit alleszins: Duitslands politieke lotgevalen en zijn historisch lot zijn van zulk belang geweest voor de Europese geschiedenis, dat een nader beschouwen ervan niet zonder betekenis is voor een beter inzicht in de hele Europese situatie, voor een zien van feiten en gebeurtenissen in hun kontekst.

tot bonn

wij hoeven geen modelwoning te installeren!!!

ze zijn 't allen

elk van hen kan u zien

ANTWERPEN

VILLA'S

EDEGEM, Jachtlaan
KAPellen, Paasbloemlaan

APPARTEMENTEN

HOBOKEN, Nachtegaallaan
ANTWERPEN, Belgiëlei

EENSGEZINSWONINGEN

KONTICH, Albertlei + Scheihaeghe
BRASSCHAAT, Tolbareel
EKEREN, De Bund

GENT

VILLA'S

DRONGEN, Beukenlaan
KALKEN, Kleine Zomerstraat
BACHTE-MARIA-LEERNE, Bagattestraat

APPARTEMENTEN

Antwerpsesteenweg - Dampoort
Oostakkerstraat

EENSGEZINSWONINGEN

DESTELBERGEN, Belgiëlaan
WONDELGEM, Parkstad Beukenlaan
GENT, Mimosastraat

U MOET ZE GEZIEN HEBBEN !

LEUVEN

VILLA'S

BOUSERSEM, Bloemenstraat
LINDEN, Jachthoornlaan
KORBEEK-LO, Rozenlaan

APPARTEMENTEN

KESSEL-LO, Koetsweg
KESSEL-LO, Karekietenlaan

EENSGEZINSWONINGEN

KESSEL-LO, Kesseldal
ZAVENEM, Astridlaan
TIENEN, Galgestraat

GENK

VILLA'S

OPOETEREN, Wouterbossen
GENK, Molenblaak
HOuthALEN, Hofstraat

APPARTEMENTEN

GENK, Winterslagstraat

EENSGEZINSWONINGEN

BILZEN, Parkstraat
REKEM, Oude weg
KURINGEN, DIEPENBEEK, enz...

KOM PAS DAARNA BIJ ONS DE PRIJS VRAGEN !!!

EN U ZAL OVERTUIGD ZIJN DAT U BIJ ONS WEL MEER HEEFT VOOR UW GELD...

DANK ZIJ BESTUDEERDE ONTWERPEN EN UITVOERINGEN !!!

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN NV

600 ARBEIDERS - 1001 MOGELIJKHEDEN

ANTWERPEN

Meir 18
Tel. 03/31.78.20

GENK

Winterslagstraat 22
Tel. 011/544.42

GENT

Onderbergen 43
Tel. 09/25.19.23

LEUVEN

Brusselstraat 33
Tel. 016/337.35

KUNNEN met de grote K van Kwaliteit

BON

NAAM:

ADRES:

— beschik over een bouwgrond Gemeente :
breedte :

en wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.

— beschik niet over een bouwgrond en verzoek U mij een
aanbieding te doen voor 't bouwen van rijwoning, villa-
bouw of half open bebouwing in volgende gemeenten :

.....

— houdt U mij ter beschikking van één uwer afgevaardig-
den of zal ik een bezoek brengen aan uw informatiecen-
trum te op te u.

Handtekening

Europees niveau

Verleden week werden een heleboel wedstrijden gespeeld voor één van de vele bekeringen van Europa. Een opvallende uitslag was wel de 0-8 overwinning van Chelsea op Hautcharage. Misschien klinkt de naam van die laatste club niet zo vertrouwd in de oren, en dat is wel begrijpelijk, want Hautcharage is een dorpje van nog geen duizend inwoners in het Groothertogdom Luxemburg, ergens nabij de Belgische grens. De spelers ontvangen er als enige vergoeding een pintje bier na de wedstrijd — als zij winnen — en het veld... is een « veld ». Ziet ge dat glorieuze Chelsea daar al verschijnen? Managers, soigneurs, beheerraad, technische directeurs, mental trainer, fysicaal trainer, tactische trainer, vedetten met een nek van hier tot ginder? Ziet ge ze daar al bezig in dat plaatjeren « vestjeerken », met een emmer koud water om zich na de match te wassen? En op de receptie? Een pint bier in de dorpskerk, waar de boeren hun kaartspel of vogelpartijtje nauwelijks onderbreken om al dat vreemd volk argwanend aan te gapen. Simpatiek, en wij hopen dat de Engelsen wat geleerd hebben.

onverwacht

Wij zijn momenteel, en dit sedert 060800 sep, onder de wapens, zoals dat heet. Wij zijn dus « binnen » gegaan op het ogenblik dat België in volle feestroes was omdat de doorluchtigste van 's lands zonen wereldkampioen velorijden was geworden. Wij, die verwachtten dat de meeste van onze lotgenoten, 's morgens stiepelzaten zouden zijn om die verheugende gebeurtenis na te vieren, zijn bedrogen uitgekomen. In de drie weken dat wij van terrein naar mess en bar draven, hebben wij nog niet één keer de verheven naam van Eddy Merckx of van één van zijn idolen-kollega's horen vernoemen. Nog niet één keer. Nu hadden wij daar niet bepaald behoefte aan — wij horen en lezen die namen al meer dan ons lief is — maar het heeft ons, eerlijk gezegd, toch sterk verwonderd. Wij lezen namelijk regelmatig in de sportpers dat wij, Belgen, eigenlijk geen ander onderwerp van gesprek kennen dan de beroemde daden van onze koereurs. Dat schijnt niet volledig te kloppen.

Wie dacht dat wij alles te zeggen hadden in de motorcrosswereld heeft het verkeerd voor. De geduchte Fin Mikkola reed de twee reeksen van de 500cc op zijn naam verleden zondag te Wetteren.

cijfers

De wedstrijden van de liga-klubs worden jaarlijks bijgewoond door ongeveer 5.000.000 kijkers. Er zijn dertig speeldagen, dat maakt dat er iedere zondag zowat 175.000 mensen een liga-wedstrijd bijwonen. Er worden iedere zondag 32 dergelijke wedstrijden gespeeld, wat dus een algemeen gemiddelde betekent van 5.000 toeschouwers (10.000 in hoogste afdeling, bijna 5.000 in tweede, en iets meer dan 2.000 in derde afdeling).

Al die toeschouwers samen spenderen per jaar 270 miljoen frank, hetzij ieder gemiddeld per wedstrijd 60 frank. Een club uit derde afdeling — waar de gemiddelde aanbrenge van één toeschouwer per zondag nog heel wat kleiner zal zijn dan 60 frank — ontvangt van haar 2.000 supporters op 15 speeldagen met thuiswedstrijd dus nog geen twee miljoen frank. Begin daarmee maar vedetten te kopen en zondag na zondag dik te betalen.

de helden

Te Luxemburg werd het algemeen kongres van het Internationaal Olympisch Komitee gehouden. Er is niet veel nieuws verteld, en er zou over dat kongres eigenlijk niets te vertellen vallen. Behalve misschien één kleinigheidje. Namelijk dat de voorzitter, Avery Brundage, die verder slaapwandelt op de weg ingeslagen door baron de Coubertin (sport om de sport, amateurisme, olympische eden enz.) de grote figuur was van het kongres. In alle landen hebben de nationale komitees al jaren van hun tak gemaakt dat er eens wat moest veranderen, dat de ideeën van de ouwe heer voorbijgestreefd zijn, dat hij eruit moet. In eigen land heeft korporaal (of generaal?) Mollet duchtig op tafel geklopt, en struise taal gesproken. En te Luxemburg, waar het erop aankwam, waar de gelegenheid er was om nu eens serieus te klappen? Stille op alle banken, mijne heren. Zij hebben naar de oubaas geuisterd lijk de kleutertjes naar tante Terry. Het rumoer zal maar gaan beginnen als mister Brundage al lang terug naar Amerika is.

neofieten

In het begin van dit jaar hebben tientallen beroepsrenners de gezonde inval gehad de renfiets maar aan de haak te hangen, omdat er toch niks mee te verdienen is. Zij vonden immers geen werk bij een of andere firma. Nu, zes maanden later, zijn er zo maar eventjes vijftientig liefhebbers die beroepsrenner worden. Verheugend voor de sport, zegt men. Onnozel, denken wij. Hoe menen die jongens aan hun kostje te kunnen komen? Andere zaak die opvalt: er is een vertegenwoordiger van de « muscle wallon » bij een jongen uit Verviers. Laatste zaak die opvalt: de ploeg van Merckx-Molteni heeft tot dusver, en voor zover wij weten, maar één van die vijftientig neofieten aangeworven. Ja precies. De man uit Verviers. Stom toeval, of omdat hij de enige goede is? Of omdat het communautaire probleem inderdaad een sociaal probleem is, om het zoetekens te zeggen?

tipisch

De vrouw zal de man volgen, zeggen de bijbel en het trouwboekje. Het was dus maar normaal dat onze vrouwelijke hockeyploeg — de nationale — op haar beurt de zeven zeeën ging bevaren, en in de eerste uitheken van de wereld een reeks toernooien ging spelen. De toernooien van Singapore, Hong-Kong en Auckland, het ging in één moeite door. Beide eerste toernooien werden gewonnen. Het waren er vriendschappelijke. Het toernooi in Nieuw-Zeeland was een officieel geval: « wij » eindigden achtste. Twee tipisch Belgische reacties bij de terugkeer: de arbiter was bijzonder slecht geweest, en had ons een stel overwinningen ontstolen. Tweede: het eten en het logement in Auckland waren bijzonder slecht geweest.

Er zit voor ons dus niets anders op dan onze stokslaanende dames de alledaagse raad te geven in het vervolg stillekens aan de haak te blijven, en liever de sokken van man... Ach, ach, wij vergeten weer dat hockey de sport voor de echte aristokraten is.

stom

Waarom, vraagt « Les Sports » zich af, spiegelt men zich in Noord-Ierland niet aan het voorbeeld van de hockeyploeg, of van de rugbyploeg, die in hun rangen én katholieken én protestanten tellen? Geeft de sport hier weer niet een zoveelste bewijs dat zij de vrede onder de mensen dient, en de broederschap onder de volkeren stimuleert? Waarom zou-

den de Noordierse vechthanen niet kunnen wat de Noordierse sporthelden kunnen? Zie, van dat soort redeneringen zouden wij uit ons vel springen. Vervolgens staan ze bij dat gazeteken dat niet dat het een het een is, en het ander het ander? Dat er een enorm verschil is tussen een stelletje profiterende sportidooltjes, op zoek naar een cent en wat gloriol, en een volk dat al eeuwen latent en decennia akuit op zoek is naar politieke zelfstandigheid, godsdienstvrijheid en sociale gerechtigheid? Zien de schrijvers van « Les Sports » dat niet dat er een verschil is tussen wat sportonnozelheid en een uit imperialisme onstane onneidigheid van lijden en tragiek? Als ze dat niet zien, dat ze dan in godsnaam hun mond houden.

Bal en speler in het doel! De sport kan hard zijn...

„renouveau”

Verleden zaterdag stond Flup bij de Charel aan de toog, en hij zag er triestig uit. Hij stond zo maar wat te luisteren naar wat wij, de profeten, allemaal aan het vertellen waren, maar tegen zijn gewoonte in, zei hij er geen woord op. Nochtans, wij waren bezig met een onderwerp dat hem nauw aan het herte ligt, zoals men dat pleegt te zeggen. Wij hadden het over de vele jonge renners, die van velorijden hun stiel gaan maken, die beroepsrenner worden.

En de Flup, moet ge weten, is de vader van de enige beroepsrenner in onze gemeente, de Willy.

Gelijkt dat al gaat, de ene wist dit te zeggen, de andere dat, de ene vond het een goeie zaak voor de sport in het algemeen en de wielrennerij in het bijzonder, de andere een eerder riskante onderneming. Een romantische (of al een beetje zatte?) ziel sprak vol bewondering over « de jonge geleerden die aantreden in het spoor van de Rik'ken en Merckx ».

« Ik zal ekik het u ne keer zeggen, zie, zeide de Flup ineens met een heftigheid waarvan wij schrokken, het is een dikke kloterij, en een mizerie zonder einde voor de ouders

van die snotneuzen. En al de rest is gazettenpraat ».

Hawel, wat was dat nu? En Flup die vroeger zo voor de koers was, toen zijn zoon nog reed, ja, we hebben het misschien nog niet gezegd, maar Willy is één van die renners die dit jaar geen merk vonden, en na nog een paar maanden rondgetoerd te hebben als zelfstandige koereur, heeft hij de velo maar aan de haak gehangen en zoekt werk. Proper, niet te lang, niet te zwaar, niet te moeilijk en goed betaald. Als ge soms iets weet...

« Ik spreek van ondervinding, zei de Flup, ik weet wat ik zeg. Eer ze beroepsrenner zijn, kosten ze hopen geld. Ikke, ik heb jaren en jaren overuren gedaan om onze Willy te laten koersen. En dan worden ze beroepsrenner, en ge peinst dat ze nu iets zullen gaan verdienen. Dag jan. Een preeke om bij te schreeuwen, een berg onkosten waar ge niet over kunt kijken, van soigneur, en gerief, en verplaatsingen, en medikamenten, en een auto. Maar ge rekent erop dat hij vroeg of laat toch eens een grote koers zal winnen. Ocherme toch, nog geen kermiskoers. Koersen winnen, dat is voor de heren. Maar er is iets bij te verdienen met kof-

fie te verkopen. Zoveel frank voor u als ge een kilo koffie verkoopt aan vrienden en kennissen en supporters, dan hebt ge subiet een goed inkomen. Onze Willy heeft het geprobeerd. Een half pond hier, en een half pond daar, en ons moeder heeft wat geholpen, tot ze niet meer dierf, want de winkeliers waren daarmee niet opgezet. Allee, om kort te gaan, het heeft nog de nafte niet opgebracht. En dan ineens, boem, gedaan. Koereur af. En daar zitten wij met al dat materiaal, en al die koffie. En surtoet, en dat is het triestigste, met een jongen die al mislukt is vóór een ander moet beginnen, die geen stiel kent, die geen werk heeft, en die niets eens weet wat er nu moet gebeuren. En dan ligt gijlie hier te lullen dat het toch schoon is dat er weer zoveel jonge koereurs gaan aan beginnen. Ge weet begot niet waarover gij klapt ».

Voilà, dat zei Flup, en het is niet de eerste keer dat wij hem zo bezig horen. Wij weten nu ook niet wie gelijk heeft, hoor, de Flup of de gazetten die zo triomfantelijk spreken over de « renouveau du cyclisme belge ». Het tweede klinkt wel schoon, zouden wij zo zeggen, maar...

oplage
304.354
jaarlijkse
kontrole
ofadi
2.100.000
lezers
het weekblad
van het gezin is een
zekere waarde in het
vlaamse land in
volle expansie
troonstraat 127
1050 brussel
tel. 13 91 70

**RIJWIELEN
KINDERWAGENS
ROLLEND SPEELGOED**

St-Jakobsmarkt 97
ANTWERPEN
Uitbater:
HILLEGEER ROGER